PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXV Nr. 3513 | Miercuri 8 februarie 1956 | 4 PAGINI — 20 BANI

În interiorul ziarului:

A. Băleanu — Oameni ai convingerilor înalte — *„O chestiune personală" de A. Ștein la Teatrul Național „I. L. Caragiale"* (pag. 2—3).

Alcide Cervi — Călătoria mea în Uniunea Sovietică (pag. 2-a).

Prof. dr. Ion Nicolau — A III-a Conferință națională de pediatrie (pag. 2-a).

Note: Mai multă grijă pentru întreținerea sălii Floreasca (pag. 2-a).

N. Bivolu, Gh. Radel — Pentru îmbunătățirea muncii în industria carboniferă (pag. 3-a).

Manifestări în cinstea Congresului al XX-lea al P.C.U.S. (pag. 3-a).

Declarațiile pictorilor austriaci oaspeți ai R.P.R. (pag. 3-a).

Interesul manifestat în Anglia față de apropiata vizită a conducătorilor sovietici în această țară (pag. 4-a).

Schimbul de mesaje dintre N. A. Bulganin și D. Eisenhower continuă să stea în atenția opiniei publice mondiale (pag. 4-a).

Consiliul de Securitate a recomandat admiterea Sudanului în O.N.U. (pag. 4-a).

Corespondență telefonică: **Georges Soria** — După sosirea noului prim ministru francez la Alger (pag. 4-a).

Industria sovietică pe calea unui nou și măreț avînt

„Experții occidentali sînt unanimi în a recunoaște că în Uniunea Sovietică creșterea producției a întrecut cu mult așteptările" — constată ziarul american „New York Times". „Noul cincinal, scrie „Le Figaro", creează condițiile pentru depășirea în cel mai scurt timp a celor mai dezvoltate țări capitaliste", iar agenția vest-germană D.P.A. se vede nevoită să observe că „noul plan cincinal transformă Uniunea Sovietică în cel mai puternic stat industrial din lume". Iată constatările unei prese care nu poate fi bănuită în nici un caz de simpatie pentru U.R.S.S.

Uriașa forță industrială a Uniunii Sovietice și grandioasele perspective pe care noul plan cincinal le deschide în fața ei stîrnesc bucuria întregii lumi progresiste, impunînd respect pînă și dușmanilor socialismului.

In ultimii cinci ani Uniunea Sovietică — înfăptuind al cincilea plan cincinal — a făcut gigantici pași înainte pe drumul spre comunism, dezvoltînd considerabil toate ramurile economiei naționale. Au fost depășite sarcinile celui de-al cincilea plan cincinal la principalele produse ale industriei grele — oțel, laminate, cărbune, petrol, energie electrică, automobile, tractoare etc., creindu-se astfel și condițiile unui avînt rapid al agriculturii socialiste și al industriei ușoare și alimentare. Recentul Comunicat cu privire la dezvoltarea economiei U.R.S.S. în anul 1955 constituie o nouă și puternică mărturie a avîntului economic și cultural al țării socialismului.

La temelia nestăvilitului mers înainte al industriei Uniunii Sovietice, al succeselor ei de importanță istorică, se află linia generală leninistă a partidului comunist de industrializare socialistă a țării, de dezvoltare cu precădere a industriei grele și a pivotului ei — industria constructoare de mașini.

Noul cincinal continuă cu și mai mare amploare grandioasa epopee industrială a cincinalelor începute în 1928. In anul 1960 — ultimul an al noului cincinal — oțelăriile vor da 68.300.000 tone oțel, adică de 16,1 ori mai mult decît în 1928; din adîncul minelor se vor scoate 593.000.000 tone cărbune, adică de 16,7 ori mai mult decît în 1928; energie electrică se va produce nu mai puțin de 320 miliarde kW-ore sau de 63,9 ori mai mult decît în același an 1928. Imensa creștere a producției industriale își va găsi întruchiparea în zecile și sutele de uzine noi care vor împînzi întreg pămîntul sovietic, în construcțiile giganticelor hidrocentrale, furnalelor, uzinelor chimice, de mașini etc. prevăzute în noul cincinal.

In al șaselea plan cincinal țara constructorilor comunismului pornește la înfăptuiri care mai ieri erau de neconceput. Acum cinci ani, cînd oamenii sovietici puneau temeliile cincinalului precedent, folosirea energiei atomice în scopuri pașnice era doar un vis, un deziderat care mai aparținea viitorului. Iar azi, pentru prima dată în istorie, noul plan cincinal se preocupă de planificarea dezvoltării energiei atomice, la fel ca și a celorlalte ramuri de producție. Alături de prima centrală atomo-electrică de 5.000 kW., care este totodată prima din lume, vor răsări pe pămîntul sovietic, în numai cinci ani, centrale atomice noi, mult mai mari, însumînd o putere de 2—2,5 milioane kW. Și e semnificativ faptul că în țările capitaliste, unde ani de-a rîndul s-a trîmbițat pe toate diapazoanele „secretul" atomic și unde energia atomică a fost îndreptată în acei ani aproape exclusiv pe căi de distrugere, nu s-a realizat pînă acum nici o singură centrală atomo-electrică.

Uriașul potențial industrial al Uniunii Sovietice, minunatele condiții de care dispune, îi îngăduie să facă din noul cincinal planul unui uriaș progres tehnic în toate domeniile. Cuvintele lui N. A. Bulganin: „Lupta pentru progresul tehnic al țării noastre este lupta pentru construirea societății comuniste" au devenit o lozincă însuflețitoare pentru întregul popor sovietic. Noul cincinal prevede o considerabilă extindere a mecanizării și automatizării proceselor de producție, vor fi create noi secții și întreprinderi întregi complect automatizate. Liniile automate vor fabrica piese, mașini și mobilă, vor prelucra pieile brute, vor fabrica încălțăminte. Alte linii automate vor prelucra peștele, vor fabrica unt, vor da produse de cofetărie etc. Astfel se plămădește o nouă victorie a sistemului economic socialist: omul devine cu adevărat stăpîn al tehnicii, munca grea trece tot mai mult pe seama mașinilor. Dar automatizarea ajută nu numai la ușurarea și la sporul muncii manuale, ci și a celei intelectuale. Mașina electronică de calculat, creată de oamenii de știință și inginerii sovietici, realizează 7.000—8.000 operații aritmetice pe secundă și a executat recent traduceri dintr-o limbă într-alta. Asemenea mașini pot fi adaptate și la conducerea unor procese de producție.

Și în alte domenii tehnica sovietică va face mari pași înainte. Se vor construi mașini mult mai puternice și mai perfecționate decît cele cunoscute pînă acum: excavatoare cu cupa de 25 m.c. și cu brațul de 100 m. în stare să disloce dintr-odată cîteva vagoane de minereu, turbine cu o putere de 300.000 kW., instalații atomice de forță destinate electrificării transporturilor, etc. Agricultura socialistă a U.R.S.S. va primi în acești cinci ani încă 1.650.000 tractoare (calculate în tractoare convenționale de 15 C.P.), 560.000 de combine și sute de mii de alte mașini agricole. Înzestrarea economiei sovietice cu această tehnică bogată garantează înflorirea neîntreruptă a țării sovietice, întărirea puterii ei de apărare, sporirea simțitoare a producției bunurilor de consum popular, creșterea continuă a bunei stări a poporului.

In 1960 industria ușoară și alimentară a U.R.S.S. vor da populației peste 7,2 miliarde m. țesături de bumbac, peste 1 miliard m. țesături de mătase, 455 milioane perechi încălțăminte, 10,2 milioane aparate de radio și televiziune, sute de mii de frigidere, peste 6,5 milioane tone zahăr, cantități uriașe de produse de carne, unt, pește etc. Poporul sovietic va păși tot mai sus pe treptele belșugului și civilizației.

Măreața dezvoltare a industriei sovietice, prevăzută în proiectul de Directive al celui de-al XX-lea Congres al P.C.U.S., a stîrnit un puternic entuziasm în rîndurile oamenilor sovietici. O întreagă și uriașă mișcare a cuprins industria sovietică la inițiativa colectivelor întreprinderilor fruntașe ale Moscovei, avînd drept scop îndeplinirea înainte de termen a planului pe 1956. Cu minunate succese în muncă se pregătesc să întîmpine oamenii sovietici apropiatul Congres al glorioșului P.C.U.S.

Cît deosebire între tabloul măreț pe care-l oferă lumii dezvoltarea fără precedent a țării constructorilor comunismului, unde oamenii își făuresc cu însuflețire un viitor strălucit și realitatea sumbră din țările capitaliste unde stagnarea cuprinde tot mai multe ramuri ale industriei, unde bîntuie șomajul și este veșnic prezentă amenințarea crizei, oamenii muncii fiind copleșiți de nesiguranța zilei de mîine.

In S.U.A. comisia pentru alocații a Camerei Reprezentanților anunță că e de prevăzut ca în cursul anului fiscal 1955-1956 numărul falimentelor să se ridice la 75.000, depășindu-l pe acela din anul de criză 1932. Creșterea numărului de falimente înseamnă nu numai o sporire considerabilă a gradului de inutilizare a mijloacelor de producție, ci și aruncarea pe drumuri a sute și sute de mii de muncitori.

Țara sovietică dispune astăzi de toate condițiile necesare pentru ca, pe căile întrecerii economice pașnice, să rezolve în cel mai scurt termen istoric sarcina economică fundamentală a U.R.S.S., aceea de a ajunge din urmă și de a întrece cele mai dezvoltate țări capitaliste în ceea ce privește producția pe cap de locuitor. Indeplinirea sarcinilor celui de-al 6-lea cincinal va fi o măreață contribuție la întărirea continuă a întregului lagăr socialist. Uniunea Sovietică va extinde pe toate căile colaborarea cu țările de democrație populară în domeniul folosirii cît mai raționale, în interesul comun, a resurselor economice și a capacităților de producție, prin coordonarea dezvoltării diferitelor ramuri ale economiei naționale, prin specializarea și cooperarea producției.

Mărețele realizări ale poporului sovietic îi însuflețesc și pe oamenii muncii din țara noastră, deschizîndu-le o largă perspectivă asupra propriului lor viitor.

Poporul nostru a verificat în practică luminosul adevăr leninist că o țară slabă și înapoiată se poate transforma într-o țară înaintată și puternică *numai pe calea industrializării socialiste, a dezvoltării cu precădere a industriei grele.* De aceea, el urmează cu o adîncă încredere partidul nostru — stegarul înfloririi patriei — pe drumul arătat de cel de-al doilea Congres al P.M.R. — drumul făuririi mai departe a unei industrii puternice, drumul construirii bazei economice a socialismului. Pe acest drum pășim cu și mai mare încredere, cu și mai mare hotărîre, simțind din plin sprijinul frățesc și dezinteresat al marilor noștri prieteni, constructorii comunismului.

TELEGRAMĂ

Excelenței Sale
Domnului CHIVU STOICA
Președinte al Consiliului de Miniștri al R. P. R.

Din partea guvernului Indiei și din partea mea, mulțumesc Excelenței Voastre și guvernului Rominei pentru amabila telegramă de felicitare și pentru bunele urări trimise cu ocazia aniversării zilei Republicii noastre.

JAWAHARLAL NEHRU

Țara se pregătește de alegeri

Muncă de agitație în cartier

BACĂU (red. ziarului „Steagul Roșu"). Colectivul de agitatori al organizației de partid de la fabrica „Proletarul", din orașul Bacău, desfășoară în campania electorală munca de agitație printre cetățenii orașului.

Împărțiți pe echipe, agitatorii merg din casă în casă; ei lămuresc cetățenilor documentele Congresului partidului, popularizează realizările înfăptuite în orașul și regiunea Bacău.

Echipa de agitatori condusă de fruntașul în producție Gh. Comîrlă a vizitat zilele acestea cartierul Șerbănești. Pe bază de exemple concrete, sugestive, agitatorii din această echipă au popularizat realizările locale ale sfatului popular. Totodată, ei au adus la cunoștință cetățenilor succesele obținute de oamenii muncii din întreprinderile orașului. De pildă, agitatorii au arătat cetățenilor că colectivul de muncitori al fabricii „Proletarul", folosind mai bine tehnica, înlăturînd pierderile din timpul de producție și aplicînd experiența înaintată, a reușit să realizeze planul cincinal în patru ani și trei luni; în anul 1955 acest colectiv a dat peste plan 100.000 metri pătrați țesături finite de lînă.

Agitatorii au mai vorbit alegătorilor despre caracterul profund democratic al sistemului nostru electoral. Desfășurînd munca de agitație în campania electorală, agitatorii îndeamnă pe cetățeni să sprijine cît mai activ munca sfaturilor populare, arătîndu-le că de participarea maselor la rezolvarea problemelor obștești depinde în cea mai mare măsură succesul în activitatea organelor locale ale puterii de stat.

Cetățenii verifică listele de alegători

PITEȘTI (coresp. „Scînteii"). Comitetul executiv al Sfatului popular al orașului Pitești a afișat copii după listele de alegători pentru a da posibilitate cetățenilor cu drept de vot să le controleze și să se încredințeze că au fost înscriși, cît și pentru a înlătura din timp eventualele greșeli și omisiuni.

Începînd din dimineața zilei de 4 februarie, listele de alegători sînt cercetate zilnic de sute și sute de oameni ai muncii din orașul Pitești.

In localurile unde se găsesc afișate listele se află în permanență persoane care ajută pe alegători la verificarea listelor și le dau indicații asupra modului cum trebuie să procedeze în cazul cînd au constatat greșeli sau omisiuni în liste.

Comitetul executiv al sfatului popular orășenesc a primit cîteva contestații privind alcătuirea listelor. Astfel, tov. Voicu I. Ion, domiciliat în str. Teiuleanu nr. 11, a cerut în contestația sa să fie trecut în listele de alegători, menționînd că în 1953 se afla militar și a votat în unitatea respectivă, iar tovarășa Victoria Șarampoi din str. Rahovei nr. 2 pentru că a dobîndit dreptul de vot împlinind vîrsta de 18 ani. Comitetul executiv al Sfatului popular orășenesc Pitești a luat măsuri pentru rezolvarea operativă — cel mult 3 zile — a contestațiilor oamenilor muncii privind înscrierea lor în listele de alegători.

Manifestări culturale

In orașul Cluj, Casele alegătorilor sînt vizitate zilnic de mii de oameni ai muncii. La Casa alegătorului nr. 9, aflată în gara Cluj, se organizează numeroase manifestări culturale la care își dau concursul artiști ai teatrelor din oraș, precum și echipe artistice de amatori. In ziua de 3 februarie numeroși cetățeni au participat la o convorbire despre Decretul cu privire la alegerea deputaților în sfaturile populare, iar seara au asistat la un program artistic. O activitate rodnică desfășoară și Casa alegătorului de la Universitatea „Bolyai". In ziua de 2 februarie numeroși cetățeni au luat parte la o convorbire în jurul problemelor internaționale actuale. Și la Casa alegătorului aflată la căminul cultural „23 August" din cartierul Iris, cetățenii participă zilnic la diferite manifestări la care-și dau concursul numeroși oameni ai muncii și artiști ai teatrelor și ansamblurilor din oraș. (Agerpres)

Artiștii în sprijinul campaniei electorale

ORAȘUL STALIN (coresp. „Scînteii"). — Teatrul de stat și Teatrul de estradă și operetă din Orașul Stalin pregătesc bogate programe artistice în vederea campaniei electorale pentru alegerile de deputați în sfaturile populare care vor avea loc la 11 martie.

In acest scop Teatrul de stat pregătește un program de scenete despre alegerile de ieri și de azi, poezii și dialoguri, pe care le va prezenta la casele alegătorului, iar în ziua de 11 martie la centrele de votare. Programul va fi prezentat și în unele comune din raionul Stalin.

Artiști de la Teatrul de estradă și operetă vor susține partea muzicală a programului.

Candidată în alegeri, fruntașă în producție

Tînăra Artemiza Tabarcea de la întreprinderea F.R.B. din Capitală este cunoscută ca una dintre cele mai harnice muncitoare. Metoda inițiată de dînsa — legarea firului la pornirea levatei — este aplicată cu succes în tot mai multe întreprinderi textile din țară. Conducînd cu pricepere brigada a VII-a de calitate, formată din 12 muncitoare care lucrează la 32 părți de ring, ea a reușit să dea în 1955 peste 6500 kg. fire peste plan, iar în luna ianuarie întreaga brigadă a depășit cu 800 kg. fire planul de producție. Artemiza Tabarcea a fost propusă candidată a F.D.P. în circumscripția raională nr. 120.

In clișeu: Candidata în alegeri Artemiza Tabarcea explică unor muncitoare din brigada de calitate nr. 7 felul cum se execută legarea fără laț a firului, odată cu pornirea levatei.

Activitatea rodnică a constructorilor de mașini

BRAILA (coresp. „Scînteii"). — Încă un vagon, apoi încă unul a intrat gol pe linia de garaj a uzinei. Ele n-au avut mult de așteptat aici. Macarale, mîini harnice de muncitori au intervenit la timp și vagoanele au fost încărcate cu mașini felurite purtînd marca întreprinderii „Progresul"-Brăila.

Angajamentele luate cu prilejul discutării documentelor celui de-al II-lea Congres al partidului și cu ocazia propunerilor de candidați în alegerile de deputați în sfaturile populare devin fapte.

In luna ianuarie, colectivul uzinelor „Progresul" din Brăila a construit și în mare parte a livrat 5 mașini „Ostapenko", 2 gatere, 5 concasoare, 72 tone armături petrolifere, 3 vinciuri electrice, 10 buldozere, 33 de reductoare de viteză și alte mașini. In același timp au fost puse în fabricație alte prototipuri de mașini, dintre care prototipul unei mașini de mare capacitate pentru extracția cărbunelui este aproape gata.

Un alt angajament al muncitorilor acestei uzine a fost tradus în viață în ziua de 2 februarie, cînd s-a început turnarea în cochile a capacelor de vane petrolifere. In aceastăzi, colectivul condus de maistrul Moțoc Gheorghe a turnat în cochile o partidă de 10 capace de vane, realizînd economii de 2.400 lei.

S-au convins văzînd cu ochii

Cum a luat ființă o nouă gospodărie colectivă

Duminică 29 ianuarie în satul Stoiana, raionul Gherla, țăranii muncitori romîni și maghiari au înființat o nouă gospodărie colectivă.

Munca pentru formarea gospodăriei se duce de cîțiva ani. Țăranii muncitori din sat au început să-și dea seama de superioritatea lucrării pămîntului în comun și cu ajutorul mașinilor de la S.M.T. încă din anul 1953. Atunci, în sat, se înființase o întovărășire agricolă. Recoltele obținute de întovărășiți au întrecut cu mult pe cele ale țăranilor muncitori cu gospodărie individuală din sat. In satele vecine, Dăbîca și Tiocu de Jos, erau două gospodării colective puternice; mulți țărani muncitori din Stoiana le-au vizitat și au stat de vorbă cu colectiviștii. Legătura strînsă cu colectiviștii i-a ajutat să vadă cu ochii lor cu cît este mai cîștigat țăranul care apucă pe drumul gospodăriei colective.

...Inainte, Moraru Ion Nește era sărac lipit pămîntului. Avea doar 0,30 ha. pămînt și 10 copii în casă. La reforma agrară a fost împroprietărit cu 3 ha. pămînt. Și-a înjghebat o gospodărie bunicică, avea vaci, oi, unelte agricole. Muncindu-și pămîntul de unul singur n-a putut totuși alunga sărăcia din casă. De aceea, cînd în sat a luat ființă întovărășirea agricolă, a intrat și el. Pămîntul lucrat cu tractoarele S.M.T.-ului a dat roade bune.

Intr-una din zile, la un tîrg de vite din comuna Borșa, s-a întîlnit cu vărul său, colectivistul Ion Moraru din satul Dăbîca. Acesta venise la tîrg cu o bivoliță și cu un vițel.

— Măi Ioane, a cui este bivolița asta frumoasă? — întrebă Moraru Ion din Stoiana.

— A mea, vere — îi răspunse omul.

— No, dar asta nu-l lucru curat, că de cînd te știu nu ai avut picior de vită lîngă casă.

— Da' ce, nu știi că eu îs în gospodăria colectivă? Află că nu mai sînt ce-am fost...

De la tîrg, Moraru Ion nu s-a dus la Stoiana, ci la vărul său în satul Dăbîca, să vadă ce are pe lîngă casă. Vărul i-a arătat lada plină cu grîu și podul casei plin cu porumb, slănină agățată la fum, nutrețul, sfecla și multe alte produse pe care le primise de la gospodăria colectivă ca răsplată a zilelor-muncă. Colectivistul a ținut atunci să adauge că numai acel ce nu muncește nu cîștigă în gospodăria colectivă. Intors acasă, Moraru Ion a fost printre inițiatorii înființării gospodăriei colective din Stoiana.

In gospodăria colectivă s-au înscris mulți țărani muncitori cu gospodărie mijlocie. Iată-l, de pildă, pe mijlocașul Vagner Grigore, care avea 9 hectare de pămînt. El e socotit pe bună dreptate unul din cei mai buni gospodari din sat; nimeni nu-și lucra mai bine pămîntul ca el. Dar ce folos, că pămîntul era împărțit în peste 10 fîșii pe toate dealurile și văgăunile. Deși muncea din zori și pînă în noapte, nu reușea să îngrașe bine pămîntul, să obțină o recoltă care să-l îndestuleze.

De cîte ori se ducea la tîrg la Borșa, vedea pe colectiviștii din Dăbîca și din Tiocu de Jos bine îmbrăcați, veseli și fără grija zilei de mîine. Intr-una din zile și-a luat inima în dinți și s-a dus la colectivistul Todor a Fătului din Dăbîca. Il știa înainte mijlocaș ca el. Erau prieteni de demult și știa că o să-l sfătuiască cum trebuie.

— Spune-mi, Todore, cum trăiești tu în colectiv? îl întrebă.

— Uite, măi Grigoraș, de cînd muncesc în colectiv nu mă dau nici pe tine, nici pe nimeni din satul tău.

Grigore Vagner a aflat atunci că prietenul său a primit mii de kilograme de grîu, porumb și alte produse. Grigore Vagner n-a mai stat mult pe gînduri și a hotărît să pornească alături de Pakai Alexandru, Ilie Mureșan, Ioan Bodea, Ștefan Mureșan și mulți alți țărani muncitori din sat.

Organizația de bază din sat și cea din întovărășire au dus o intensă muncă politică în rîndul țăranilor muncitori pentru a-i lămuri să se înscrie în gospodăria colectivă. Nu de mult, la o adunare ce s-a ținut în sat au fost invitați 3 membri ai gospodăriei colective din Tiocu de Jos. Ei au vorbit despre felul cum se muncește în gospodăria colectivă, arătînd că de cînd își lucrează pămîntul în colectiv obțin recolte mari și realizează venituri frumoase. Colectivistul Revnic Vasile a povestit că el are 5 copii, că din veniturile realizate în gospodăria colectivă îi poate hrăni și îmbrăca bine, ba îi mai rămîn și multe bucate.

La sediul gospodăriei colective din Tiocu de Jos a fost organizată o consfătuire cu agitatorii din satul Stoiana pentru ca aceștia să cunoască mai amănunțit felul cum se muncește în gospodăria colectivă, rezultatele ce se obțin ca urmare a muncii în comun și să poată explica la rîndul lor acestea țăranilor muncitori din sat. Munca agitatorilor întorși în sat a avut o mare influență în lămurirea țăranilor muncitori. In felul acesta, întovărășirea din Stoiana s-a transformat în gospodărie colectivă; celor 29 întovărășiți li s-au alăturat încă 51 țărani muncitori romîni și maghiari din sat. Gospodăria colectivă cuprinde 80 de familii, cu un teren de 285 hectare. Ca avut obștesc, colectiviștii au mai adus cu o zi înaintea inaugurării, 30 boi, 11 vaci, 34 care, 29 pluguri, semănători și altele. Ei sînt hotărîți să muncească cinstit și cu hărnicie ca gospodăria lor colectivă să devină cît mai puternică și înstărită.

AL. MUREȘAN
corespondentul „Scînteii" pentru regiunea Cluj

Treptele măiestriei

de PETRE VINTILĂ

Am intrat în secția „strungărie" a uzinei „Klement Gottwald". E o hală spațioasă cu ferestre mari, prin care lumina pătrunde bogat, ca într-o seră. Numai că aci, în loc de oleandri și lămîi, se înalță pe carcase cenușii complicatele încrengături de piese ale mașinilor de frezat, strungurilor automate și mașinilor de mortezat. Nu văd curele de transmisie și îmi dau seama că mașinile acestea au în interiorul lor motoare proprii, electrice. Deasupra, pe grinzi mari, metalice, alunecă un pod rulant. Mă despărțeam de niște prieteni, de tinerii din brigada lui Ion Pîrvulescu, după ce descoperisem la ei preocupări tehnice de înalt nivel, probleme pe care le rezolvă de obicei cabinetele tehnice, inventatorii cu mintea iscoditoare și febrilă, institutele de proiectare.

Ion Pîrvulescu nu este un bun povestitor. In schimb, întocmai ca un inginer (și el, totuși, nu e decît un frezor) mi-a relatat, într-un limbaj de studiu tehnic, lucruri din care povestirea trebuia abia extrasă ca radium-ul.

Intîia treaptă: Cunoașterea mașinilor

Parcă aevea văd ziua cînd brigada lui Ion Pîrvulescu a fost pusă să lucreze pentru prima oară la mașinile noi. Ceasuri întregi tinerii din brigadă s-au învîrtit împrejurul lor cu uimire și bucurie, cercetători și plini de curiozitate. Strungurile au fost puse să meargă la turația maximă, mașinile de frezat așișderi; s-a măsurat avansul cu ceasul în mînă; au fost încercate sculele cele mai potrivite, cuțite cu plăcuțe din aliaj dur și fără, cuțite de forme geometrice încă necunoscute în secție.

Nu se încercau prototipuri de mașini noi, originale, ci se petrecea un lucru firesc: muncitorii aceștia tineri își revizuiau mașinile pentru a le cunoaște regimul maxim de lucru, capacitatea și caracteristicile lor, făceau așadar, cunoștință cu ele. Această răbdătoare investigație în anatomia secretă a roților și mecanismelor presupune o minte vie, cercetătoare, pasionată, însuflețită de ideea de a da oamenilor muncii, patriei, o producție mare și de bună calitate.

A doua: Metode noi

Atunci cînd au hotărît să aplice metodele de înaltă tehnicitate ale lui Bikov, Bortkevici și Kolesov, acești tineri, remarcabili prin marea lor conștiință profesională, au purces la drum cu gravitatea pe care o cere un lucru de o însemnătate vitală. Au studiat zeci de forme de cuțite, cu multe unghiuri de așezare a plăcuței din aliaj dur și au consemnat observațiile culese, analizînd totul cu meticulozitatea unor matematicieni. Abia după ce totul le-a devenit limpede, au trecut la aplicarea metodelor rapide de așchiere. In scurtă vreme colectivul acesta, mereu iscoditor, a izbutit să primească titlul de „Brigadă de calitate superioară". Din 1953 (de la înființarea brigăzii) nici unul din membrii ei n-a dat o singură piesă rebutată.

A treia: Inițiativa

In menționărate rînduri brigada lui Ion Pîrvulescu a fost pusă în fața unor probleme grele, legate de ivirea unor procese tehnologice noi. Atunci cînd uzina a pornit la fabricarea ferăstraielor electrice de 200 Herți pentru tăiat copaci, frezarea arborilor a fost încredințată brigăzii lui Pîrvulescu. Au fost și din aceia care spuneau: Nu cred c-o să reușească.

Totuși, brigada lui Pîrvulescu a dovedit că se poate. Zile întregi de căutare: au cercetat cărți referitoare la problema respectivă, au cerut sfatul lui M. Ghinăraru, șeful sculăriei. In sfîrșit s-a ajuns la rezolvarea problemei. Au confecționat o frează „melc modul", pe care au adaptat-o mașinii de frezat și au confecționat o serie de utilaje auxiliare pentru fixarea piesei. Prima probă n-a reușit. Piesa nu se putea fixa bine. Au îmbunătățit sistemul de prindere a piesei. A doua experiență a reușit pe deplin.

A patra treaptă: Împărtășirea experienței

Un tînăr din celălalt colț al atelierului vine la Pîrvulescu. Il întreabă ceva. Nu pricep din termenii tehnici nimic. Înțeleg totuși că e vorba de un ajutor, de un sfat. Pîrvulescu stă cîteva clipe gînditor. Apoi răspunde clar, inginerește.

Intîmplarea mi-a fost folositoare. Il întreb pe Ion Pîrvulescu dacă dă ajutor celorlalte brigăzi. In locul unei simple afirmații, mi se povestește un fapt de o mare forță educativă.

— Brigada noastră a hotărît să împărtășească și celorlalte brigăzi metoda de așchiere rapidă a metalelor. Demonstrația a făcut-o Nicolae Țane, membru al brigăzii, la strungul său. Tov. M. Ghinăraru a explicat celor de față caracteristicile metodei Bikov, regimul nou de lucru în condițiile așchierii rapide, noile forme geometrice ale cuțitelor cu plăcuțe din aliaj dur și după aceea, Nicolae Țane a făcut o demonstrație practică. Cei de față ne-au pus o serie de întrebări. Ba mai mult decît atîta, au cercetat cuțitul să vadă dacă mai e bună muchia de tăiere, au cercetat așchiile, au pipăit chiar și corpul strungului să vadă dacă s-a înfierbîntat. A fost o lecție... Ii era frică lui Țane, fiindcă el se socotea strungar, nu profesor. Acuma, toate brigăzile din secție aplică metoda așchierii rapide și toate sînt brigăzi de calitate.

Condiția esențială: Să știi pentru ce lupți

Am numărat pînă aci cîteva trepte ale măiestriei și probabil că mai sînt și altele. Ele au făcut ca, de fiecare dată, brigada condusă de Ion Pîrvulescu să-și îndeplinească sarcinile lunare de plan cu patru-cinci zile înainte de termen. Acum brigada lucrează în contul lunii august a anului 1963. Dar Pîrvulescu mi-a amintit de o altă problemă. Ne-am oprit împreună în fața panoului cu graficele brigăzilor. Am citit în planul de lucru pe luna ianuarie 1956 al brigăzii lui Pîrvulescu următorul punct: „Să studiem și să dezbatem în colectivul brigăzii materialele celui de-al II-lea Congres al P.M.R.". E o listă întreagă de angajamente. Dar acesta mi s-a părut că e cu totul deosebit și de o însemnătate vitală, primordială. Educația politică dă acestor tineri conștiința înaltă a rolului pe care ei îl îndeplinesc, a însemnătății obștești pe care o are producția sporită a strungurilor, a mașinilor de rabotat și frezat minuite de ei. Ion Pîrvulescu mi-a arătat că la ei în brigadă se termină o piesă, cum e bucșa colectorului pentru generatorul de 350 A, în 90 de minute, în loc de 150.

Vrînd să-mi arate semnificația acestui lucru, numai în aparență modest, a rostit un adevăr simplu, ca o chemare: „construim așadar mai repede socialismul".

ÎN ORAȘUL DE PE ȚĂRMUL MĂRII

La Constanța, în anii democrației populare, s-au deschis numeroase cluburi muncitorești, școli noi etc. Orașul s-a îmbogățit în anii primului cincinal și cu un teatru modern și încăpător.

In clișeu: Clădirea Teatrului de Stat din Constanța.

A III-a Conferință națională de pediatrie

Prof. dr. ION NICOLAU
membru corespondent al Academiei R.P.R.

Astăzi se deschide, din inițiativa Institutului de pediatrie și sub conducerea Ministerului Sănătății, cea de-a III-a Conferință națională de pediatrie, eveniment important închinat ridicării neîncetate a nivelului îngrijirii medicale a copiilor din țara noastră.

In trecutele regimuri, grija pentru sănătatea copiilor nu constituia o problemă de stat. Datele asupra stărilor de lucruri care priveau sănătatea copiilor și a întinderii primejdiilor care îi amenințau erau foarte sumare și cu totul incomplecte.

Lipsea un plan organizat de acțiune, iar puținul care se făcea era pornit nu din realități și mai puțin din concepții, ci din impulsuri trecătoare. Rezultatul era că se luau în considerare aspecte limitate ale problemei sănătății copiilor și se aduceau soluții de moment, care în practică, în majoritatea cazurilor, se dovedeau ineficace.

Instituțiile sanitare și de spitalizare ori de ocrotire erau puține, slab înzestrate și dotate cu personal insuficient. Nu exista o preocupare serioasă pentru pregătirea de cadre și ridicarea nivelului lor profesional. Cercetarea științifică era, în majoritatea cazurilor, fără legătură cu problemele care priveau îngrijirea și ocrotirea sănătății copiilor.

Situația s-a schimbat radical în anii regimului de democrație populară, obținîndu-se numeroase și importante realizări. Ocrotirea sănătății copiilor a devenit o însemnată problemă de stat. In acești ani s-au pregătit mai temeinic și la un nivel profesional ridicat mii de cadre noi; numărul instituțiilor care se ocupă de problemele sănătății copiilor a crescut în procente ce merg de la 180% la 4276%; s-a înființat și se dezvoltă an de an o largă rețea de creșe, cămine și preventorii pentru copii, dispensare, case ale copilului; promovarea cercetării științifice este urmărită îndeaproape și cu o mare grijă de Ministerul Sănătății. Prin crearea Institutului de pediatrie munca științifică a intrat pe un nou și rodnic făgaș.

Merită menționat marele număr de publicații de specialitate pe care Academia R.P.R., Ministerul Sănătății și Institutul romîno-sovietic le editează. Se pune astfel la dispoziția medicilor pediatri un material documentar de cea mai mare valoare, pentru a-i ajuta în munca lor de îngrijire a copiilor și de cercetare științifică.

A fost creat de asemenea un organism central în Ministerul Sănătății — Direcția asistenței medicale curativo profilactice a mamei și copilului, care coordonează și dirijează toate activitățile multiple, complexe și variate în ce privește îngrijirea și păstrarea sănătății copiilor. Ca urmare a îmbunătățirii condițiilor de viață ale populației și a activității multilaterale desfășurate pentru ocrotirea sănătății copiilor mortalitatea infantilă a descrescut considerabil. In anii din urmă natalitatea înregistrează creșteri continue.

A III-a Conferință națională de pediatrie, ca și cele anterioare, urmărește, înainte de toate, scopuri practice.

S-au ales un număr de probleme mai importante privind sănătatea copiilor, care s-au dat în pregătire și cercetare, din vreme, întregii rețele de pediatrie din țară. Materialul adunat, referate generale și comunicări, se prezintă în fața conferinței, care va lua cunoștință de ele, le va analiza, comenta, discuta. Vor fi luate apoi o serie de hotărîri care vor servi drept îndreptar în aceste probleme pentru toți medicii noștri pediatri.

Importanța acestei conferințe, ca și a celor anterioare, este sporită și prin faptul că se prezintă nu numai ultimele cunoștințe acumulate în problema respectivă, dar mai ales aspecte specifice stărilor din țara noastră.

In tematica Conferinței a III-a de pediatrie s-au înscris patru probleme: endocrinopatiile infantile; bazele științifice ale muncii educative în creșe și problemele sanitaro-epidemice ale creșei; reumatismul infantil; gripa la sugar.

In problema endocrinopatiilor infantile, tov. academician dr. C. I. Parhon va face, în cadrul conferinței, un referat care va constitui un îndemn pentru studierea mai amănunțită a endocrinologiei de către medicii de copii, ca și un imbold pentru cercetări în acest domeniu.

In cadrul celei de-a doua probleme conferința se ocupă de aspectele educative și de unele aspecte sanitaro-epidemice, mai puțin bine cunoscute, în care se vor aduce desigur precizări foarte valoroase.

Reumatismul infantil este fără îndoială una din cele mai răspîndite boli ale vîrstei de școlar; ea este și una din cele mai grave boli la această vîrstă.

In reumatismul infantil s-au făcut în ultimul timp mari progrese, cercetări numeroase s-au efectuat și la noi în țară și rețeaua de pediatrie urmărește de cîtăva vreme cu mult interes întreaga problemă.

Iată multiplele motive care justifică înscrierea reumatismului infantil în tematica actualei conferințe.

Gripa este desigur boala cea mai răspîndită și cea mai gravă la sugar. Marea sa contagiozitate, mortalitatea mare, complicațiile nesfîrșite, urmările pe care le lasă fac din această boală, cum s-a spus pe drept, „inamicul numărul unu al sugarilor".

Studiile făcute în ultimii ani, la care au contribuit — o spunem cu legitimă mîndrie — în măsură importantă cercetările școlii romînești, au adus un foarte bogat material de cunoștințe noi. Aceste cunoștințe trebuie difuzate, în măsura cea mai largă, în rețeaua noastră de pediatrie și iată pentru ce gripa a fost înscrisă în tematica conferinței.

Comitetul de organizare al conferinței s-a străduit ca expunerea tematicii și comunicările prezentate să fie opera pediatrilor din toată țara. Acest lucru va spori prestigiul conferinței, va prilejui un schimb larg de opinii și va mări greutatea hotărîrilor sale.

Tematica aleasă privește unele din cele mai importante și actuale probleme de teren. Discuțiile ce se vor angaja vor lămuri și complecta, desigur, multe din lucrurile care vor avea nevoie să fie întregite ori lămurite.

Lucrările celei de-a III-a Conferințe de pediatrie vor aduce un aport important în îngrijirea copiilor din patria noastră, fiind un imbold pentru noi și fructuoase cercetări. Acest aport va fi în același timp și prinosul de recunoștință al nostru, al pediatrilor, Partidului Muncitoresc Romîn și guvernului țării pentru sprijinul puternic, larg, generos, pe care ni-l acordă în munca noastră.

NOTE

Mai multă grijă pentru întreținerea sălii Floreasca

Sala Floreasca din Capitală este una dintre cele mai frumoase și moderne baze sportive ale țării. Capacitatea acestei săli, instalațiile și amenajările de interior oferă posibilitatea organizării unor mari competiții în diferite ramuri sportive.

Din păcate, de la un timp încoace, Intreprinderea de exploatare a bazelor sportive — care răspunde de întreținerea marilor baze sportive — nu depune suficiente eforturi pentru buna îngrijire a sălii Floreasca. Sportivii care susțin întreceri aici, precum și miile de spectatori care vin să urmărească manifestările sportive sînt profund nemulțumiți de condițiile în care se desfășoară competițiile. Datorită faptului că se îngăduie fumatul, aerul din sală devine irespirabil; în pauzele întrecerilor se îngăduie accesul în spațiul de joc, ceea ce provoacă dezordine. Este necesar să fie mărit numărul caselor de distribuire a biletelor de intrare pentru a se evita aglomerația.

Cu toate că în presă s-au mai semnalat aceste neajunsuri, I.E.B.S. n-a luat nici o măsură practică pentru remedierea lor.

Discurile „Electrecord"

Oare nu e mai plăcut și mai comod în același timp să poți asculta pe un singur disc o lucrare mai mare — bunăoară o simfonie — sau mai multe cîntece, fără a fi necesar să-l schimbi? Și acesta nu e singurul avantaj al discurilor „micro" pentru picupuri, produse de fabrica „Electrecord". Fabricate pentru prima oară în țara noastră începînd de la sfîrșitul anului trecut, discurile „micro" — pe lîngă faptul că pot fi ascultate fără întrerupere timp de o jumătate de oră — au durabilitate mai mare decît discurile obișnuite de patefon. Pînă acum au fost imprimate pe acest tip de discuri „Simfonia Sibiană" de Haydn, Uvertura la opera „Nunta lui Figaro" de Mozart, o serie de opt melodii populare, printre care „Ciocîrlia", „Jieneasca", „Uhăi bade", „Dorule-dorule" ș.a.; în curînd, amatorii de muzică vor putea găsi în comerț, pe lîngă discuri „micro", și picupuri corespunzătoare lor.

In privința discurilor obișnuite de patefon, în anul 1955 fabrica „Electrecord" a dublat producția față de 1954 și a înzecit-o față de 1953, iar calitatea discurilor — ca rezistență, mecanică, sonoritate etc. — a fost ridicată la nivelul plăcilor de pe piața internațională. De asemenea, în ultima vreme s-a îmbunătățit și calitatea repertoriului. Merită de menționat că unele discuri printre care „Noapte bună" de Dunaevski, „La revedere" de M. Valeriu ș.a. s-au difuzat în mai bine de cîte 10.000 exemplare.

Pentru îmbogățirea repertoriului, fabrica „Electrecord" organizează lunar audiții cu compozitorii. Cîntecele alese sînt apoi înregistrate în studioul fabricii din sala Dalles, cu concursul propriei orchestre de muzică populară (dirijor: Ionel Budișteanu) și de muzică ușoară (dirijor: Teodor Cosma).

Anul acesta vor fi făcute peste 300 de noi înregistrări, cuprinzînd înregistrări speciale de muzică simfonică romînească, precum și de muzică de cameră în interpretarea unor soliști și ansambluri de frunte.

Cenaclul literar „M. Sadoveanu" din Iași

IAȘI (red. ziarului „Flacăra Iașului"). La ședințele cenaclului literar „Mihail Sadoveanu" din Iași iau parte numeroși tineri muncitori, studenți, funcționari. Cenaclul este îndrumat de scriitorii din localitate: George Lesnea, laureat al Premiului de Stat, Ion Istrati, secretarul filialei Iași a Uniunii Scriitorilor, Dumitru Ignea, redactor șef al revistei „Iașul literar", și alții. De curînd în cadrul cenaclului s-a citit și discutat piesa „Veteranii" de Vasile Mihnea.

In următoarea ședință sînt programate a fi citite o seamă de fabule scrise de membri ai cenaclului, iar cu acest prilej se va ține un referat pe marginea problemelor legate de acest gen literar.

Membrii cenaclului au participat de curînd la plenara filialei Uniunii Scriitorilor în cadrul căreia a fost prezentat referatul intitulat: „Situația și sarcinile filialei în lumina documentelor celui de-al II-lea Congres al partidului".

Ce pregătesc teatrele de păpuși

In această staglune teatrele de păpuși din Capitală și din țară pregătesc noi premiere.

La Teatrul de păpuși și marionete „Țăndărică" din Capitală, Ansamblul de păpuși pregătește, în regia lui Renée George Silviu, spectacolul pentru adulți „Doi la zero pentru noi" de V. Poleakov, iar Ansamblul de marionete — „Povestea porcului" de Veronica Porumbacu și V. Filipoiu după basmul lui I. Creangă, regia Margareta Niculescu, laureată a Premiului de Stat.

Teatrul de păpuși din Cluj pune în scenă în limbile romînă și maghiară piesele „Vulpoiul Șmecherilă" de Papp Relly și „Fiii pescarului" de C. Dimitriu și Ela Conovici.

Pe scenele teatrelor de păpuși din Iași și Brăila va fi prezentată în premieră piesa originală „Străjerul mării" de Mihail Stoian.

Noi premiere anunță și alte teatre de păpuși din țară. Teatrul de păpuși din Timișoara a pregătit piesa „Traista, fluierul și turbanul" de E. Cerniak și E. Ghilod, iar Teatrul de păpuși din Pitești montează piesa „Înțeleptul vesel" de A. Alexandrova.

(Agerpres)

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE IN „SCINTEIA"

„Ritmicitate în îndeplinirea planului"

In „Scînteia" nr. 3459 a apărut un articol sub titlul de mai sus, în care se arăta că în secția biele a Complexului C.F.R. „Grivița Roșie" din Capitală munca se desfășoară uneori neritmic.

Răspunzînd ziarului, Ministerul Căilor Ferate arată că critica adusă este justă. Organele Direcției generale industriale din cadrul acestui minister au cercetat cauzele care au împiedicat colectivul secției tratamente termice să livreze la timp secției biele semifabricatele necesare și a luat o serie de măsuri. Pentru a se asigura un decalaj just între aceste secții se va construi un nou cuptor de tratamente termice și se va acorda o atenție mai mare organizării muncii în secția forjă, asigurîndu-se totodată și o încărcare rațională a ciocanelor de forjat.

Călătoria mea în Uniunea Sovietică

ALCIDE CERVI

In vara anului 1955, țăranul italian Alcide Cervi, un om în vîrstă de 80 de ani, a vizitat Uniunea Sovietică.

Istoria lui Cervi și a celor 7 fii ai săi este cunoscută întregii Italii progresiste. In timpul războiului, cînd țara era ocupată de trupele hitleriste, această familie de țărani a adăpostit în casa ei din satul Campegina (în apropierea orașului Reggio Emilia) luptători din rezistența populară, prizonieri fugiți din lagărele de concentrare, printre care și ruși. Cei șapte fii ai lui Alcide Cervi au devenit și ei organizatori ai luptei partizanilor împotriva cotropitorilor.

La sfîrșitul anului 1943 un detașament al poliției fasciste a fost trimis la Campegina pentru a reprima pe partizani. Casa lui Cervi a fost împresurată. Fiii lui au luptat vitejește pînă la ultimul cartuș, apoi au fost nevoiți să se predea. Toți șapte au fost asasinați de fasciști în închisoarea Reggio Emilia.

După întoarcerea lui Alcide Cervi din Uniunea Sovietică a apărut în presa italiană jurnalul său „Călătoria mea în U.R.S.S.".

Publicăm mai jos fragmente din jurnalul lui Alcide Cervi.

★

Am împlinit toate dorințele fiilor mei. Una singură rămăsese: vizitarea Uniunii Sovietice, țara visurilor lor.

Și iată că în casa mea au început certurile. Cine să plece? Nurorile mele sau Massimo, nepotul care ne-a ajutat după ce-mi muriseră fiii, ar fi meritat o asemenea răsplată.

Invitația însă n-a venit pe numele lui Massimo, nici al nurorilor, ci pe numele meu — Alcide Cervi.

Firește că au știut la Moscova că am 80 de ani și eu am spus:

— Tovarășii ruși au procedat just. Eu sînt tatăl celor șapte fii și eu sînt acela care trebuie să plece!... Să privesc Piața Roșie cu ochii fiilor mei, să stau o clipă lîngă zidurile Stalingradului, orașul despre care auzisem atîtea, și eu și fiii mei.

...Mai era problema pașaportului: în urmă cu cîțiva ani, cînd am vrut să vizitez Republica Democrată Germană, guvernul italian mi-l refuzase. De astădată aș fi plecat și fără pașaport, n-au decît să mă aresteze la frontiera italiană, dacă le permite conștiința.

Lucrurile s-au desfășurat însă cu bine. Trebuia să ducem în Uniunea Sovietică daruri — scrisori de prietenie, modele de mașini fabricate de muncitorii noștri, insigne ale organizațiilor de tineret. Le tot împachetam și despachetam, ar fi putut să umple un vagon întreg.

Cu o zi înainte de plecare a sosit și Otello Montanari, fostul conducător al partizanilor din orașul Reggio; avea să mă însoțească în Uniunea Sovietică.

M-am înțeles cu Otello așa: le voi spune tovarășilor ruși în Uniunea Sovietică că vreau să fiu de folos, nu să stau de geaba. Iată, de pildă, probe de semințe pe care i le duc tovarășului Hrușciov — știu că se pricepe la astea.

...Plecăm din Bologna, ne conduce multă lume. Feroviarii ne invidiază: plecăm la Moscova!

Zilele zboară... Și iată, inima-mi bate mai tare, sîntem la granița sovietică! Aici ne așteaptă un tovarăș rus. Intru cu el într-o grădiniță de copii. Ne înconjoară copiii — grăsuți și dolofani. Ei strigă: „Viva Italia".

Sîntem din nou în tren. Străbatem Ucraina. Văd uzine refăcute, case noi acolo unde totul fusese distrus de fasciști... Ne apropiem de Moscova. Mă încui în compartiment și mă pregătesc. Îmi pun costumul cel nou pe care mi l-au dăruit tovarășii cînd am împlinit 80 de ani. Prind de haină cele 7 medalii de argint ale fiilor mei și steaua de aur cu chipul lui Garibaldi, pe care am primit-o din partea Partidului Comunist Italian.

...Dorința fiilor mei! Iată o aduc la îndeplinire! In ultimul timp, mă obișnuisem întrucîtva cu ideia asta, dar acum... apropiindu-mă de Moscova am retrăit din nou totul, de parcă

s-ar fi întîmplat ieri. Mi se părea că fiii mei sînt alături de mine.

Mă gîndeam la fiecare dintre ei — la Aldo, Agostino, Ferdinando, Antenore, Ovidio, Gelindo și la tine, micule Ettore...

Tatăl vostru este la Moscova! In țara pe care tu, Aldo, ne-o arătai pe hartă! In țara șesurilor nemărginite în care se întind colhozurile pe care tu, Gelindo, le visai și pentru Cîmpia Padului... Tatăl vostru este aproape de Lenin și de Stalin, care au vorbit atît de mult inimii tale, Aldo, cînd erai în închisoare la Gaete!

Mă apropiam de Moscova și mi se părea că nu ați mai zăcea în cimitirul din Campegino, unde m-am obișnuit să vă vizitez... Mi se părea că totul a fost numai un vis, că sînteți vii, că-mi veniți în întîmpinare și că am să vă văd pe toți șapte fii ai mei, cînd voi coborî la Moscova din tren.

★

Mi se păruse că am terminat cu doctorii acasă. La Moscova însă mi s-a spus că trebuie să merg la clinică pentru consultație. Ce necaz! Dacă o să-mi găsească ceva? Hotărîsem doar să dorm numai 2—3 ore pe noapte, restul timpului să tot umblu.

La clinică sînt consultat nu de un singur medic, ci de șase profesori. Ei îmi pun întrebări, mă ascultă. Unul are o specialitate, altul — alta. Sfătuindu-se, doctorii îmi spun că am hipotensiune, că nu trebuie să fac plimbări lungi și că trebuie să mănînc mai mult.

Acest „să mănînc mai mult" a devenit pentru mine o adevărată nenorocire. Tovarășul sovietic care mă însoțea a căpătat instrucțiunile corespunzătoare și, din acea zi, nu că am fost hrănit, ci pur și simplu bombardat cu mîncare...

Intr-una din primele zile după sosirea mea la Moscova, ne-am îndreptat spre Mausoleul lui Lenin și Stalin. Ne-am așezat ca toată lumea la rînd. Cînd ne-am întors la hotel mă așteptau ziariștii sovietici. Eram însă atît de emoționat de vizitarea Mausoleului, încît n-am fost în stare nici să le spun povestea fiilor mei.

A doua zi am vizitat casa în care a murit Lenin. Casa prinde viață parcă în clipa în care răsună placa de gramofon cu una din cuvîntările lui Lenin. Are un glas liniștit și clar.

Mai tîrziu, cînd am fost la Leningrad, am văzut locul unde se ascunsese Lenin în 1917, la muncitorul Emelianov. Acesta este un bătrîn simpatic de 84 de ani; pe atunci lucra la o uzină militară. Am văzut și locul din pădure unde a scris Lenin cartea „Statul și revoluția" pe foi rămase de hîrtie. Avea doar cîteva cărți la îndemînă, iar de masă îi servea o buturugă. Mi-am adus aminte de satul meu Campegino, cum i-am ascuns pe evadați și pe prizonierii ruși. „Emelianov are 84 de ani, iar eu 80, m-am gîndit eu. Amîndoi am oferit adăpost revoluției. Dar el a făcut desigur mai mult decît mine".

După primele călătorii făcute prin țară am poposit într-o casă de odihnă la Pușkino lîngă Moscova. Imediat ce s-a aflat aici că sîntem italieni, am fost rugați să cîntăm. De ce oare se întîmplă așa? Este suficient să spui cuiva că ești italian și imediat trebuie să cînți. Eu nu îndrăzneam să dau concerte, și nici Montanari; prevăzusem însă dinainte totul și ne-am folosit de plăcile de patefon pe care le luaserăm cu noi. Iată, cîntă Gigli și alți cîntăreți italieni. Tovarășii sovietici sînt emoționați, vorbesc vizitori despre Italia, despre Sorrento, unde a trăit Gorki, spun că ar dori foarte mult să ne viziteze...

Casa de odihnă este minunată. In apropiere este un lac mic, un rîu, o alee lungă pentru plimbări, străjuită de livezi cu pomi fructiferi, cu grădini pline de flori. Aici se odihnesc sub observația medicilor oameni ai muncii din Moscova. Așa casă de odihnă le-ar trebui argaților noștri, cu pleurita și tuberculoza lor permanentă, provocate de umezeală, de foamete, de șomaj.

Deși casa de odihnă era un adevărat rai pe pămînt, îi spun lui Montanari: „Am obosit de prea multă odihnă, rămîi tu aici. Eu am văzut totul, am parcurs toate aleile, am numărat pînă și pomii..."

A doua zi de dimineață îmi pun în aplicare planul meu secret. Mă îndrept spre pădure, trec rîul, străbat două sate. Ajung într-un colhoz și stau de vorbă cu un țăran. Are 66 ani.

Intîlnesc apoi un detașament de pionieri. Ne salută și apoi încep să le spun poveștile pe care soția mea le povestea fiilor noștri. Le explic toate cu gesturi și le fac desene pe pămînt. Băieții se străduiesc care mai de care să mă ajute. Ne plimbăm prin pădure, ei îmi explică ce fel de copaci sînt, ce frunze sînt acelea pe care le lipesc în album. Mergem mai departe, tot mai departe, ca în poveste. Imi scot ghetele, le leg de un băț și le atîrn peste umăr...

In adîncul pădurii întîlnim deodată un grup de oameni de la casa de odihnă. Îi întreb dacă le place să se plimbe prin pădure, iar ei îmi răspund că am fost dat dispăruți și că 12 brigăzi au pornit în căutarea mea.

Montanari m-a primit palid și tremurînd. Eu am rîs însă și i-am spus că am stat de vorbă cu colhoznici, că am văzut semănăturile, cîmpul, sistemul de agricultură.

Mă așteptă o scrisoare de acasă. In ea scria: „Maria este la Milano la Congresul Federației tineretu u comunist italian. Gelindo, Adelmo și Tonino vor pleca peste o lună într o tabără de pionieri în R.D.G. Irnes se află la Lausanne — la Congresul mondial al mamelor"

— Vezi, i-am spus eu lui Montanari. Am spus întotdeauna că avem o familie cu adevărat internațională.

Oameni ai convingerilor înalte

„O chestiune personală" de A. Ștein la Teatrul Național „I. L. Caragiale"

Comuniștii sînt personajele cele mai dramatice din istorie, căci lupta, conflictul, e însăși condiția lor de existență. Bătălia de arzătoare actualitate pe care ei o duc pentru transformarea societății e într-un anumit sens și cea mai general-umană; în ea se concentrează și capătă o rezolvare specifică toate marile probleme ale sufletului omenesc. Astfel, nu se poate să nu remarcăm că în intriga piesei „O chestiune personală" de A. Ștein răsună cu gravitate o notă „etern-valabilă": e tema omului nedreptățit, năpăstuit, menită să impresioneze oricînd și pe oricine prin simpla ei expunere, fără complicații de compoziție. Dar nu este mai puțin adevărat că, într-o societate unde „eterna" nedreptate a încetat de a mai constitui fundamentul vieții sociale, înseși cazurile izolate de nedreptățire a unor indivizi, precum și reacția față de nedreptate, capătă un caracter cu totul nou. De aceea autorul s-a ferit să meargă în direcția unei compasiuni călduțele. Eroul său face parte dintre acela care nu se văicăresc și cărora nu le place să fie compătimiți. Inginerul Hlebnikov — personajul central al piesei, care în urma unor intrigi murdare e acuzat pe nedrept de grave abateri — știe prea bine că împotriva rămășițelor a ceea ce este vechi, împotriva străvechii arme a calomniei, el are de partea lui forțele invincibile ale noului, și în primul rînd partidul. Înțelegînd această semnificație esențială a piesei, regizorul Sică Alexandrescu a știut să orienteze spectacolul pe o linie net combativă, departe de vechiul șablon dulceag al melodramei burgheze. Spectacolul de la „Teatrul Național" nu ne invită să vărsăm o lacrimă pentru soarta grea a lui Hlebnikov, ci să urmăm exemplul neinduplecării sale, exemplul credinței sale neclintite în partid.

Este o fire iute, un tip colțuros, acest Hlebnikov, pe care îl vedem nu odată bruftuluind pe cei din jurul său. Autorul însuși pare uneori că încruntă sprîncenele, impulsionîndu-i asprimea. Îl iubește totuși, cum îl iubim noi toți — și nu se poate să nu-l iubești pe acest om cu înalte însușiri morale — deși repezit, foarte emotiv, nervos ca ars de o flacără ce nu-i dă pace. Aleksei Kuzmici Hlebnikov devine drag publicului încă de la primele scene, cînd e chemat la telefon de la Celeabinsk. Celeabinsk — aceasta înseamnă construcția, creația care-l absoarbe cu totul, munca sa căreia i se dăruie cu tot entuziasmul. Și iată că acest om, care este pe punctul de a fi exclus din partid și care pe deasupra e foarte turburat și pentru că și-a transportat cu o jumătate de oră înainte soția la maternitate, găsește în el destulă forță pentru a transmite tovarășilor de pe șantier cuvinte de îmbărbătare, destulă stăpînire pentru a se afunda din nou în calcule, urmărind experiența care trebuie să reușească. Numai conștiința luminoasă a unui mare țel și identificarea cu acest ideal pînă la uitarea de sine, pot da naștere spontan unei atari încordări a voinței.

Avem în față chipul viu al unui luptător. Ceea ce este esențial la Hlebnikov — și ceea ce artistul Marcel Anghelescu a reușit să redea minunat — este că el își trăiește convingerile la cea mai înaltă tensiune, punînd în clocotul luptei și al muncii întreaga energie a unui temperament pasionat. Comunismul nu este pentru el un șir de formule învățate pe dinafară, ci miezul și sensul întregii sale vieți. Nimeni și nimic nu-l va putea rupe pe Hlebnikov de partid, căci el e carne din carnea partidului, sînge din sîngele lui. Simțim asta în fiecare gest, în fiecare cuvînt al actorului. Devotamentul, încrederea nestrămutată în partid sînt acel suport moral de nedistrus care nu-l va lăsa să se încovoaie și să se prăbușească sub loviturile perfide ale unui intrigant. Chiar atunci cînd este crunt lovit, pus în afara partidului, Hlebnikov nu se poate „supăra" pe partid. „Ține minte — îi spune el Marianei — azi la ședință... au fost înșelați mulți oameni. Dar partidul nu poate fi înșelat". Deosebit de expresiv sînt interpretate scenele în care Hlebnikov afirmă cu tărie principiile sale partinice militante. „Nu ești un luptător? îi strigă el lui Kolokolnikov. Atunci ce cauți în partidul nostru?". Marcel Anghelescu dă o forță deosebită cuvintelor prin care arată că partidul este uniunea de luptă a comuniștilor — tovarăși de idei, iar nu o cîrdășie de neamuri, vecini sau cunoscuți. Acestor adevăruri politice fundamentale, care izvorăsc din sufletul eroului, fac parte integrantă din gîndirea, din personalitatea acestuia, actorul le-a dăruit vibrația unei intense emoții artistice. Iar în tabloul final, cînd Hlebnikov, în mijlocul celor dragi și apropiați, comunică vestea reîncadrării sale în partid, simțim, datorită lui Marcel Anghelescu, mai mult decît satisfacția unei victorii personale: simțim bucuria fără margini a omului care strînge din nou la piept carnetul roșu — semn al apartenenței la partid, simțim încrederea și mîndria aceluia ce se simte o părticică din marea forță a partidului, care nu poate fi înșelat și care devine tot mai puternic înlănțuind din rîndurile sale elementele descompuse.

Oameni ca Hlebnikov alcătuiesc zestrea de aur a partidului, sînt dintre cei care promovează mereu nou, criticînd ascuțit inerția și nepăsarea, sînt oameni care prin talentele și spiritul lor de răspundere se dovedesc apți pentru conducere. Tocmai de aceea ei își atrag cel mai ușor antipatia leneșilor, flecarilor și invidioșilor, putînd deveni ținta atacurilor și calomniilor meschine ale unor indivizi de teapa lui Poludin, necinstitul director de cadre din minister — cel care încearcă să-l discrediteze pe Hlebnikov. Înfipt pe o poziție unde se crede invulnerabil, Poludin ajunge să-și închipuie — cum se exprimă un personaj din piesă — că nu cadrele, nu oamenii hotărăsc totul, ci Direcția cadrelor, așa cum îi înțelege Poludin menirea. In comparație cu figura bogată, complexă, a inginerului Hlebnikov, la Poludin ne izbește mai ales uscăciunea, clinchetul metalic al unui suflet sec, care preface toate ideile mărețe și nobile în simple măști „principiale" pentru intrigile sale josnice. In el e sensibilă o singură coardă — aceea a interesului personal, setea carieristă de mărire. Pe fundalul luminos al societății socialiste, imaginea acestui Jago modern apare și mai dezgustătoare. Trebuie să spunem că, din păcate, actorul Radu Beligan a lipsit acest personaj de nuanțe, mulțumindu-se cu redarea nudă, fără relief, a esenței sale respingătoare. In loc să ni se arate cum sforăriile acestuia sînt mascate cu dibăcie sub o avalanșă de aparențe principiale, Poludin e astfel prezentat, încît miroase din prima clipă a intrigant de profesie, care n-ar putea induce în eroare nici pe activistul cel mai naiv.

In societatea sovietică triumful final al adevărului și dreptății este inevitabil; de aceea victoria lui Hlebnikov e de la bun început neîndoielnică. Această victorie nu vine însă de la sine, ea trebuie cucerită. De aci — dramatismul puternic al piesei. Fără a pierde perspectiva istorică, autorul coboară în existența individuală a celor care creează istoria cu prețul eforturilor — și nu arareori cu prețul zbuciumului și suferințelor lor. Zugrăvind cu curaj aspectele negative ale vieții, nu de pe o poziție obiectivist-naturalistă ci într-un spirit militant, autorul nu înegrește realitatea, ci scoate și mai puternic în relief superioritatea forțelor noului. Eroii pozitivi creați de A. Ștein nu sînt doar marionete de carton, simple „esențe" cuvîntătoare ci oameni reali, care plîng, se mînie sau se bucură, încordîndu-și întreaga ființă în afirmarea unor idei; căci acolo unde filistinul nu vede decît o figură de stil: „rămînerea sau excluderea din partid e o chestiune de viață și de moarte" — ei văd într-adevăr o chestiune de viață și de moarte. Iată de ce autorul nu a simțit nevoia să recurgă la nici un fel de artificii pentru a se feri de schematism și a capta atenția spectatorilor. El a avut deplină încredere în forța dramatică a unui conflict izvorît direct din problemele politice cele mai actuale. In reușita piesei lui Ștein se pot întrezări căi pline de tîlcuri pentru dramaturgii noștri, în căutare de teme capabile să zguduie inimile omenești. Se dovedește încă odată că tocmai viața de fiecare zi a oamenilor muncii — viață interesantă, clocotitoare — oferă din plin asemenea teme.

Sala participă cu atît de viu interes la viața și frămîntările eroilor piesei, deoarece „chestiunea personală" a inginerului Hlebnikov e totodată o problemă vitală pentru partid, pentru orice comunist, ca și pentru toți oamenii muncii fără de partid, care iubesc partidul și văd în el forța conducătoare. Intocmai așa privește lucrurile căpitanul de rangul I Cernogubov. Intrebat cu ce drept se amestecă în cazul Hlebnikov, în loc de orice alt răspuns el prezintă cu simplitate carnetul de partid. Cernogubov l-a recomandat pe Hlebnikov în urmă cu 18 ani pentru intrarea în partid și se socotește și azi pe deplin răspunzător, pe deplin și direct interesat în faptul că partidul continuă sau nu să-i acorde acestui om încredere. Căci partidul nu este o idee vagă. Partidul înseamnă oamenii concreți care-l alcătuiesc, printre care se află și el, Cernogubov. Acest raționament nu-l face nimeni în piesă și nici nu era necesar, căci e de la sine înțeles. Conștiința de comunist îl obligă pe Cernogubov să intervină.

Atît Cernogubov cît și Hlebnikov sînt comuniști; fiecare își are însă caracterul său, individualitatea sa distinctă. Accentuate prin jocul valoros al lui Costache Antoniu, blîndețea și căldura lui Cernogubov ni-l fac deosebit de simpatic și apropiat. Actorul a știut totodată să sublinieze fermitatea, energia sobră a personajului. E remarcabilă, de pildă, scurta dar pregnanta apariție din tabloul al III-lea, în care C. Antoniu redă puternic atitudinea bărbătească, seriozitatea tăcută în care se simte nu numai deplina participare la mîhnirea prietenului său, dar și hotărîrea neclintită de a nu renunța la luptă.

Este interesant că autorul piesei nu-și prezintă mai întîi personajele, pentru ca abia apoi să declanșeze sau să ne dezvăluie conflictul care coace între ele. Ștein ne introduce în viața eroilor săi în chiar momentul cînd înfruntarea forțelor este în plină dezlănțuire, iar fiecare dintre personajele principale a pare în scenă și se definește de la bun început prin poziția sa față de conflictul central. Nici o clipă nu ne punem întrebarea: — Cum vor fi arătînd Hlebnikov sau Cernogubov atunci cînd sînt pe deplin liniștiți, cînd n au de dus o bătălie? E ca și cum ne-am întreba cum ar arăta un Hlebnikov și un Cernogubov necomuniști.

Piesa lui Aleksandr Ștein satirizează cu vehemență și acoperă de ridicol acel tip de oameni care, purtînd titlul de onoare de membru al partidului, nu sînt însă demni de el, căci nu sînt adevărați luptători. „Nu sînt un luptător" — tocmai scuza care-l acuză pe vecinul și „prietenul" lui Hlebnikov — Kolokolnikov, coborîndu-l la nivelul unui laș, care se teme să-și pună „pielea în joc" pentru a susține adevărul, atunci cînd „atmosfera" i se pare nefavorabilă. Trebuie spus însă că figura gîrbovă, sinuoasă, a fricosului lipsit de personalitate — realizată de N. Brancomir cu mijloace caricaturale destul de învechite — nu exprimă decît la suprafață contradicțiile personajului. Prins la înghesuială de virtejul vieții, Kolokolnikov n-are parte de răgaz în mult doritul său colțișor liniștit. Vrînd, nevrînd, e pus mereu în situația — exasperantă pentru el — de a trebui să aleagă între a lua o atitudine curajoasă și între a se dovedi un neisprăvit în proprii săi ochi. Zbătîndu-se neîncetat să împace și capra și varza, fără să supere pe nimeni, el constată cu stupoare că ajunge să supere pe toată lumea. Cum trebuie să se comporte atunci? Sfatul instructoarei colegiului de partid de a căuta răspunsul în statut — și anume nu într-un punct oarecare, ci în toate punctele acestuia — îl lasă încă și mai perplex.

Autorul i l-a opus lui Kolokolnikov nu numai pe comunistul Cernogubov, dar și pe unchiul Fedea, rudă a soției lui Hlebnikov, interpretat de Ion Finteșteanu cu veritabil pitoresc rusesc. Supunerea lui Kolokolnikov judecății simple și drepte a unchiului Fedea are în piesă un tîlc profund. Unchiul Fedea a fost cîndva un mic burghez, dar el a crescut odată cu întreaga societate sovietică și azi vechile măsuri nu i se mai potrivesc. Oportunismul lui Kolokolnikov, complect opus trăsăturilor unui comunist, îl așează pe acest om mărunt cu mult mai prejos decît nivelul omului sovietic obișnuit.

Educația partinică determină schimbări profunde în raporturile dintre oameni. Pe baza luptei pentru idealuri comune, între comuniști iau naștere o puternică solidaritate și prietenie, relații de familie bazate pe nemărginită încredere și înțelegere reciprocă. Autorul piesei nu s-a sfiit să arate că aceste relații personale pot și trebuie să joace un rol important în rezolvarea principială a problemelor de partid. Viața de partid nu este concepută aci ca un fel de mașinărie goală de sentimente, care se conduce mecanic după reguli și percepte reci. Intre comuniști există relații personale pline de căldură și delicatețe, relații care — spre deosebire de familiarism și tămîiere reciprocă — reprezintă un real sprijin moral, un stimulent în mersul continuu înainte.

„O chestiune personală" este o caldă, pledoarie pentru încrederea în om — acea încredere care izvorăște din cele mai trainice legături sufletești, cînd oamenii uniți sub steagul aceluiași partid sînt gata să intre și în foc unul pentru celălalt. Cîtă deosebire între aceste sentimente — care fac onoare comuniștilor — și întreaga meschinărie a „prieteniei" burgheze, care la prima încercare mai grea se dizolvă în deviza scabroasă: „Salvează-se cine poate!"

Nici o intimidare nu va putea zdruncina credința lui Cernogubov în cinstea prietenului său. Tot astfel, soția și fiica acestuia nu se îndoiesc nici o clipă că în pieptul lui Hlebnikov bate o inimă de comunist. In însuflețirea cu care îi ia apărarea din primul moment Mariana simțim nu numai dragostea fiicei față de tată (mai ales că Mariana e fiica vitregă a lui Hlebnikov) ci mai ales dragostea și respectul comsomolistei față de membrul de partid, care în viața de zi cu zi i-a oferit un exemplu demn de urmat. Acest personaj este interpretat de artista Eva Pătrășcanu, care relevă mișcătoarea sinceritate, avîntul tine-

Manifestări în cinstea Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

Acum, în zilele din preajma Congresului al XX-lea al P.C.U.S. oamenii muncii din țara noastră studiază și dezbat cu cel mai viu interes Proiectul de Directive cu privire la al 6-lea plan cincinal al U.R.S.S.

În întreprinderi și în instituții, la colțurile roșii și în cluburi au loc dezbateri în care vorbitorii subliniază mărețele perspective de dezvoltare ale U.R.S.S. pe calea construirii comunismului.

— Simțim cu toții, zi de zi, în munca și în viața noastră — a spus Miron Dumitru, șef de echipă la secția mecanică-reparații de la uzina „Republica"-București — sprijinul puternic și frățesc pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică. Iată, de pildă, la noi în uzină: lucrăm cu materie primă sovietică — oțel de bună calitate — secții întregi sînt utilate cu mașini-unelte sovietice de înaltă tehnicitate. Metodele de lucru sovietice ne ajută să sporim productivitatea muncii.

Mii de oameni ai muncii din regiunile Constanța, Iași, Pitești și alte orașe ale țării participă la conferințele organizate de A.R.L.U.S., care popularizează mărețele înfăptuiri ale poporului sovietic.

Pentru cunoașterea realizărilor obținute de constructorii comunismului pe calea dezvoltării agriculturii socialiste s-a organizat în regiunea Pitești „Luna cunoașterii satului colhoznic", în cadrul căreia s-au deschis expoziții despre satul colhoznic. În numeroase gospodării agricole colective s-au ținut conferințe.

★

Tot în cadrul manifestărilor în cinstea Congresului al XX-lea al P.C.U.S. Direcția difuzării filmelor organizează între 13—20 februarie în orașele București, Cluj, Iași și Timișoara, cicluri de filme sovietice.

În București de la 14 la 20 februarie va fi organizat la cinematograful „Magheru" un ciclu cuprinzînd următoarele filme: „Poemul pedagogic", „Lecția vieții", „Cartierul Viborg", „Soldatul Ivan Brovkin", „Poveste neterminată", „Spre țărmuri noi" și „Stele pe aripi".

Declarațiile pictorilor austriaci oaspeți ai R. P. R.

Pictorii austriaci Hans Stockbauer, Robert Libeski și prof. Karl Langer, care au participat la organizarea și deschiderea Expoziției de pictură și artă grafică austriacă inaugurată de curînd la Muzeul de Artă al R.P.R., au răspuns la întrebările puse de un redactor al Agenției Române de Presă în legătură cu expoziția de pictură austriacă de la București și despre impresiile pe care le-au culeș în cursul vizitei lor în România.

„Asociația Austria-România s-a a dresat recent unor uniuni și grupuri de artiști plastici din Austria cu rugămintea de a participa la organizarea unei expoziții de pictură și artă grafică austriacă în România — a spus între altele pictorul Hans Stockbauer, membru al grupului de artiști plastici „Cercul". De asemenea, asociația a solicitat pictorilor austriaci alcătuirea unei comisii pentru selecționarea celor mai valoroase lucrări plastice care să fie trimise în România. Astfel, expoziția pe care am deschis-o de curînd la Muzeul de Artă al R.P.R. de la București este, cu mici excepții, reprezentativă pentru arta plastică contemporană din Austria.

Expoziția noastră este prima expoziție reprezentativă pentru întreaga pictură și grafică austriacă contemporană, deschisă în străinătate".

Pictorul Robert Libeski, membru al Uniunii artiștilor plastici „Secession" a spus printre altele:

„Menționez în mod special felul în care artiștii plastici din România sînt sprijiniți în dezvoltarea creației lor. Ei sînt feriți de griji materiale astfel că se pot dedica în întregime creației. Artiștilor plastici li se pun la dispoziție ateliere de creație, case de creație care sînt în același timp și case de odihnă, le sînt atribuite premii de stat etc. Sînt convins că această grijă are o influență dintre cele mai favorabile asupra dezvoltării vieții artistice.

Dl. prof. Paul Meissner, președintele uniunii noastre, m-a rugat ca la sosirea în România să transmitem cele mai bune urări artiștilor plastici români. Cunoașterea reciprocă și strîngerea legăturilor de prietenie între oamenii de artă ai tuturor țărilor vor contribui ca problema strîngerii relațiilor culturale între țări să înceteze să mai fie o problemă".

Prof. Karl Langer, membru al Uniunii de Artiști Plastici „Kunstlerhaus", a spus între altele:

„M-a impresionat îndeosebi grija care se acordă în România dezvoltării tuturor ramurilor artei și punerea comorilor ei la îndemîna poporului. Vreau să subliniez în mod special prețuirea care se acordă dezvoltării artei populare. Așteptăm ca și pictorii și graficienii români să-și expună lucrările lor în Austria și ne angajăm să le oferim aceeași ospitalitate cordială care ne-a fost acordată în România".

Noi prieteni ai cărții

910 participanți din Capitală la concursul permanent „Iubiți cartea" au primit pînă la sfîrșitul lunii decembrie insigna „Prieten al cărții". În cele 7 luni de la deschiderea concursului în Capitală s-au înscris 36.000 de tineri.

Pe zi ce trece concursul „Iubiți cartea" cîștigă noi participanți în orașele și satele țării noastre. În regiunea Pitești, pînă la jumătatea lunii ianuarie s-au înscris la concurs peste 20.000 de persoane. De curînd au fost înmînate primele 200 de insigne „Prieten al cărții".

Cărțile citite în cadrul concursului, care vorbeau despre belșugul gospodăriilor agricole colective, au contribuit ca tinerii Tănase Dumitru și Ion Puică, din comuna Ștefan cel Mare, să intre în gospodăria agricolă colectivă, înființată de curînd. Ei au determinat în același timp și pe părinții lor să devină colectiviști.

În regiunea Craiova, 270 de tineri și tinere au devenit purtători ai insignei „Prieten al cărții". Printre primii din orașul Tr. Severin care au obținut insigna se află tinerii fruntași în producție Cicerone Săvuică și Didona Durac de la autobaza I.R.T.A. Realizările lor în producție se datoresc în mare măsură și cărților pe care le-au citit în cadrul concursului „Iubiți cartea".

Și alți tineri din regiunea Craiova au devenit prieteni ai cărții: Marin Buzoianu de la G.A.S. Halînga, țăranii muncitori Florea Croitoru, Aurel Trană și Marius Petrescu din satul Galiciuica, mecanizatori, colectiviști fruntași ai recoltelor bogate din raioanele Băilești, Corabia etc. (Agerpres)

resc pe care îl implică rolul. Una din multele idei îndrăznețe ale piesei este afirmarea plină de mîndrie a importanței și obligațiilor pe care le implică „profesiunea" de soție. Mai presus de mărunțișurile muncii casnice, Hlebnikova își înțelege misiunea în sensul de a dărui soțului și copiilor ei întreaga acea comoară de însușiri sufletești, care înalță femeia sovietică pe un piedestal vrednic de admirație. Marietta Deculescu a găsit tonul just pentru a reda mentalitatea simplă și limpede a acestei femei — îndeosebi în ciocnirea cu Poludin, în contrast cu lipsa de relief personal din unele scene, care nu se potrivește caracterului soției lui Hlebnikov, așa cum a realizat autorul acest caracter.

În contrast cu soția lui Hlebnikov apare în piesă secretara organizației de partid — Dergaceva. Aceasta din urmă e o femeie cinstită, dar teama obsedantă de a nu greși îi paralizează gîndirea proprie, împingînd-o să prefere soluțiile venite de-a gata de la alții. Chiar și încrederea în propriul ei soț, alături de care trăise timp de zece ani, a putut să pălească în fața literei moarte a unui articolaș calomnios de gazetă. Dergaceva nu înțelege că vigilența revoluționară necruțătoare și încrederea comunistă în cadrele călite și verificate sînt două trăsături care se împletesc. Ea se lasă impresionată de vorbe, fără să privească atent pe oamenii care le rostesc. Tocmai pentru că, prin desișul formulelor și frazelor răsunătoare, Dergaceva nu mai vede omul, ea cade cu ușurință în plasa demagogiei aparent „principiale" a lui Poludin. În acest rol greu, Tanți Cocea a făcut eforturi pe linia realizării unei compoziții proprii, pentru care a renunțat cu curaj la stilul de joc și la înfățișarea exterioară atrăgătoare a rolurilor pe care le interpreta deobicei. Ea a căutat să redea obtuzitatea, rutina înțepenită de activist încuiat, lipsit de perspectiva vieții — căruia nimeni dintre cei din sală nu și-ar dori să-i semene. Neținînd însă seama că defectele acestei activiste provin mai ales din lipsa de curaj și din înțelegerea greșită a principiilor vieții de partid, actrița a atribuit Dergacevei o exagerată lipsă de facultăți intelectuale, oglindită foarte accentuat.

Un loc cu totul deosebit îl ocupă în piesa lui Ștein instructoarea Colegiului de partid Natalia Vasilievna Maliutina. Acest personaj e conceput de autor ca fiind contrariul oricărei rigidități și îngustimi de vederi. Semnificația tabloului al cincilea, și în special a discuției dintre Maliutina și Dergaceva, este aceea că principialitatea comunistă dă activistului de partid mai multă bogăție sufletească, mai multă înțelepciune, o privire mai largă și mai profundă asupra lucrurilor, o înțelegere fină a celor mai complexe și delicate probleme omenești. Artista Aura Buzescu a redat convingător demnitatea, seriozitatea, inteligența deosebită, ponderea care provin dintr-o bogată experiență de viață. Ar fi fost de dorit ca artista să lase și mai mult să transpară căldura, sensibilitatea și feminitatea pe care le bănuim sub atitudinea sobră și rezervată, impusă de conștiința unei mari răspunderi pentru soarta oamenilor.

Trebuie să spunem că spectacolul este în continuă creștere, de la o reprezentație la alta. Nivelul general ridicat al interpretării ne îndeamnă să manifestăm exigențe sporite. Nu ne îndoim că regia va ști să mai cizeleze unele momente și dialoguri, ocupîndu-se mai mult și de îndrumarea actorilor tineri.

Printre interpreții spectacolului se mai numără Silvia Dumitrescu, Nina Diaconescu, Elena Sereda, Matei Gheorghiu, Victor Moldovan. Decorurile sînt semnate de Al. Brătășanu.

La punerea în scenă a piesei „O chestiune personală", colectivul condus de Sică Alexandrescu a lucrat cu însuflețire, într-un spirit nou, obținînd unul dintre succesele remarcabile ale stagiunii. Acest spectacol se detașează — față de altele realizate în ultimul timp pe scenele noastre — prin reliefarea sobră și realistă a caracterelor, străină de acele efecte inutile de montare, îndărătul cărora unii regizori ascund insuficienta preocupare pentru profunzimile jocului actoricesc și pentru dezvăluirea caracterelor. Primirea deosebit de călduroasă din partea spectatorilor, manifestată adeseori prin aplauze la scenă deschisă, arată că publicul apreciază în chip deosebit atît bogăția de idei și sentimente a piesei — dorind să vadă cît mai multe asemenea piese — cît și interpretarea sa creatoare la Teatrul Național „I. L. Caragiale"

ANDREI BĂLEANU

Cu privire la recensămîntul populației

La 21 februarie 1956 va începe în întreaga țară recensămîntul populației care se va termina în localitățile urbane, în seara zilei de 24 februarie, iar în localitățile rurale în seara zilei de 26 februarie.

Pentru ca fiecare cetățean să cunoască mai bine modul în care se va desfășura această acțiune a fost difuzat comisiilor raionale și orășenești de recensămînt un bogat material propagandistic în limba română și în limbile minorităților naționale. La orașe și sate au fost trimise peste 16 milioane de afișe și alte materiale propagandistice.

S-a mai tipărit o broșură despre însemnătatea recensămîntului și conferințe în limbile română, maghiară și germană, într-un tiraj total de peste 300.000 de exemplare.

La cinematografele din întreaga țară, vor fi proiectate în aceste zile 200 de diapozitive care vor face cunoscut modul de desfășurare a recensămîntului, precum și un film de scurt metraj realizat pe aceeași temă. Totodată au fost pregătite 300 de discuri avînd imprimat un text de popularizare a recensămîntului, care va fi difuzat prin stațiile de radioamplificare de la orașe și sate, din întreprinderi și instituții.

Cu prilejul recensămîntului, Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor a emis două serii de timbre.

(Agerpres)

Ședința secției de științe economice, filozofice și juridice a Academiei R. P. R.

Marți după-amiază a avut loc la Academia R.P.R. o ședință publică a secției de științe economice, filozofice și juridice a Academiei R.P.R. Au fost de față acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., acad. Ilie Murgulescu, ministrul Învățămîntului, academicienii Gh. Ionescu-Sisești, Iorgu Iordan, C. I. Gulian, Victor Eftimiu și alți academicieni, prof. Manea Mănescu, ministrul Finanțelor și alți membri corespondenți ai Academiei R.P.R., membri ai catedrelor de științe sociale de la instituțiile de învățămînt superior, cercetători științifici etc.

Ședința a fost prezidată de acad Gr. Moisil.

Academicianul Atanase Joja a prezentat comunicarea: „Unele aspecte ale logicii dialectice".

Comunicarea a fost urmărită cu deosebit interes și viu aplaudată de cei prezenți. (Agerpres)

Dezvoltarea rețelei sanitare

TG. MUREȘ (coresp. „Scînteii"). — În anul 1938, pe actualul teritoriu al Regiunii Autonome Maghiare funcționau doar vreo 50 de dispensare sătești cu 40 de medici. Dispensarele erau lipsite de aparatura medicală și medicamente.

Astăzi în satele regiunii sînt 88 circumscripții sanitare cu 168 de medici. Mulți dintre ei au absolvit Institutul medico-farmaceutic din Tg. Mureș. În timp ce în 1938 în aceste locuri nu a existat nici o casă de naștere, astăzi în 62 comune și sate există case de nașteri.

Mult s-a dezvoltat și rețeaua sanitară orășenească. De unde în trecut existau doar 8 ambulatorii pe lîngă spitale, azi funcționează în orașele regiunii 14 policlinici cu numeroase secții. În regiune funcționează 14 spitale.

Pentru munca lor meritoasă și plină de abnegație, 113 medici și muncitori sanitari din regiune au fost evidențiați prin insigne și decorații. Printre ei se numără profesori ai Institutului medico-farmaceutic din Tg. Mureș, medici de spitale și numeroși medici de circumscripție, ca Titus Făgărășan, din comuna Gurghiu, Duka Deszö, din comuna Zagon, Veres Odön, din comuna Miercurea Nirajului, și mulți alții.

Deschiderea Universității populare din Baia Mare

BAIA MARE (red. ziarului „Pentru Socialism"). — De curînd a avut loc în sala Clubului muncitoresc din Baia Mare deschiderea festivă a cursurilor Universității populare, organizată de Filiala regională S.R.S.C., în colaborare cu Consiliul sindical regional. La deschidere au participat circa 200 oameni ai muncii.

Tov. Nemetz Alois, președintele Filialei regionale S.R.S.C., a vorbit despre rolul Universității populare în acțiunea de ridicare a nivelului cultural al oamenilor muncii. Tov. dr. Werner Ștefan a predat lecția intitulată: „Cum coordonează creierul întregul organism", însoțind expunerea cu o serie de planșe explicative.

INFORMAȚII

■ Societatea pentru răspîndirea științei și culturii anunță că miercuri 8 februarie, ora 18, va avea loc în cadrul universității populare — sala S.R.S.C. din str. Biserica Amzei 5-7, conferința „Prevenirea și combaterea hepatitei epidemice (icterul infecțios)", pe care o va ține prof. univ. dr. Marin Voiculescu.

■ Sub auspiciile Consiliului orășenesc A.R.L.U.S. București, tov. C. Paraschivescu-Bălăceanu, vicepreședinte al Asociației Juriștilor din R.P.R., a conferențiat marți după-amiază în sala Casei Centrale M.A.I. din str. Academiei nr. 22 despre: „Sovietele de deputați, factori activi în conducerea treburilor obștești".

Conferința a fost urmărită cu interes de asistență.

■ Marți dimineața a sosit la București, la invitația Uniunii Ziariștilor din R.P.R., ziaristul Enrique Introligator din Uruguay.

La sosire oaspetele a fost întîmpinat de membri ai Comitetului de conducere al Uniunii Ziariștilor din R.P.R. (Agerpres)

Pentru îmbunătățirea muncii în industria carboniferă

În anii puterii populare industria noastră carboniferă a cunoscut o continuă dezvoltare. Minele vechi au fost considerabil dezvoltate, mine noi au căpătat viață, au fost redate producției mine părăsite de capitaliști. Crearea și dezvoltarea industriei constructoare de mașini, precum și ajutorul substanțial primit din partea Uniunii Sovietice au permis înzestrarea întreprinderilor carbonifere cu utilaje, mașini și instalații de înaltă productivitate, volumul producției carbonifere a întrecut simțitor cel mai înalt nivel atins în Romînia burghezo-moșierească.

S-au îmbunătățit și condițiile de viață ale minerilor. În orașele și centrele miniere au fost ridicate numeroase locuințe, funcționează cluburi, cinematografe, biblioteci, s-a îmbunătățit aprovizionarea cu mărfuri. Pentru asigurarea sănătății minerilor au fost construite și amenajate dispensare, spitale, policlinici; pentru copiii minerilor s-au deschis creșe și cămine de zi. Măsurile luate de partid și guvern, larga extindere a mecanizării muncii și îmbunătățirea permanentă a condițiilor de lucru în subteran permit minerilor să realizeze cîștiguri din ce în ce mai bune.

★

Așa cum arată Raportul C. C. al P.M.R. la cel de-al doilea Congres al partidului, industria carboniferă a rămas în urmă în anul 1955 cu circa 2 milioane tone cărbune față de nivelul prevăzut pentru acest an. Industria carboniferă a primit în cursul cincinalului investiții de aproape 3 miliarde lei și a fost înzestrată cu un volum important de mașini și mecanisme. Cu toate acestea productivitatea muncii a scăzut în această ramură la 92% față de nivelul anului 1950. Raportul apreciază această situație ca o „stare de lucruri intolerabilă". Muncitorii minieri, tehnicienii, inginerii, organizațiile de partid din industria carboniferă nu pot și nu trebuie să se împace cu această situație.

Tehnica nouă — mijloc hotărîtor de ridicare a productivității muncii

În minele de cărbuni, ca de altfel în oricare altă ramură a economiei naționale, introducerea tehnicii noi reprezintă unul din mijloacele hotărîtoare pentru ridicarea productivității muncii. Minele dispun de numeroase utilaje. Sînt numeroși muncitori mineri ca Iancu Octavian și Vizi Andrei, de la Vulcan, Ion Popescu, de la Cîmpulung, Groza Gh. Il, de la Șorecani, și mulți alții, care se străduiesc să folosească din plin tehnica nouă.

La numeroase exploatări însă, mașini construite în țară sau aduse din import stau în depozite fără a fi introduse în mină, sau dacă sînt introduse nu se iau toate măsurile ca ele să fie folosite din plin. Direcția tehnică a Ministerului Industriei Cărbunelui n-a studiat temeinic condițiile specifice ale întreprinderilor noastre carbonifere în care urma să fie introdusă tehnica nouă. Din această cauză, unele utilaje nu au corespuns condițiilor de zăcămînt din întreprinderile carbonifere.

Desigur că această situație a creat o serie de probleme complexe conducătorilor de întreprinderi carbonifere. Era sarcina ministerului să ajute întreprinderile în rezolvarea acestei situații — atît prin adaptarea mașinilor la condițiile de lucru cît și prin modificarea condițiilor potrivit specificului mașinii — să controleze sistematic măsurile luate de întreprinderi pentru buna folosire a tehnicii. Or, ministerul n-a făcut acest lucru vreme îndelungată. Cît privește conducerile întreprinderilor carbonifere, acestea, în multe cazuri, în loc să atragă masa mare a muncitorilor și tehnicienilor la rezolvarea problemelor legate de buna folosire a tehnicii au preferat și preferă încă pur și simplu să nu folosească mecanismele primite. A trebuit să treacă vreme îndelungată pînă cînd muncitori și tehnicieni ou dragoste pentru tehnica nouă, cum sînt mecanicul Hampli Ștefan, minerul Ion Fraiș, inginerul Cenușă și alții, au putut dovedi că combina „Donbas" — a cărei utilizare sporește cu cel puțin 30% productivitatea muncii în abataje — poate fi folosită cu succes la exploatarea unor straturi de cărbune din Valea Jiului.

Sînt întreprinderi carbonifere care nu folosesc din plin mașinile de încărcat. La mina Petrila (director Pall Iosif) în luna decembrie, de exemplu, din 4 mașini de încărcat n-a funcționat nici una. La mina Lupeni (director Aron Cristea) funcționează 5 mașini de havat. Prin folosirea lor s-a ajuns la o creștere simțitoare a productivității muncii. Totuși, aceste mașini sînt folosite în medie numai 32% din timpul lor normal de lucru. Un calcul sumar arată că dacă mașinile de havat la mina Lupeni ar fi lucrat anul trecut în mod efectiv 260 de zile s-ar fi produs în plus cca. 40.000 tone de cărbune. La întreprinderea carboniferă Filipeștii de Pădure (director Florea Cornel) din 5 mașini de havat au lucrat în anul 1955 numai 2, dar și acestea doar cu 30% din capacitatea lor. Dacă toate havezele ar fi fost folosite din plin, această întreprindere ar fi putut da și ea în plus peste 60.000 tone cărbune. În multe locuri se folosesc cu totul nesatisfăcător mijloacele de transport: vagonete, locomotive. În aceste condiții poate fi de mirare că s-a ajuns la mari disproporții între investițiile pentru utilaj — și creșterea productivității muncii?

Direcția tehnică din minister (director. ing. E. Wisky) n-a avut în centrul preocupărilor sale sprijinirea concretă a întreprinderilor carbonifere pentru introducerea și folosirea temeinică a tehnicii noi. Tovarășii care lucrează la această direcție merg rar pe teren, în întreprinderile miniere, nu le ajută să rezolve practic, la fața locului, problemele tehnice legate de introducerea și folosirea diferitelor utilaje miniere mulțumindu-se cu diferite instrucțiuni și circulare „din birou". În direcția tehnică din minister lucrează nu puține cadre cu experiență; lichidarea metodelor de conducere birocratică, înlocuirea lor cu sprijinul direct dat colectivelor miniere este una din condițiile îmbunătățirii folosirii tehnicii în industria carboniferă.

În extragerea cărbunelui există multe operații: tăiere, încărcare, transportul în abataj, transportul în subteran etc. Operații ca transportul în abataj și în subteran sînt complect mecanizate; dar nu este suficient ca numai unele operații să fie mecanizate. Este necesar ca **întreg complexul de operații**, începînd de la tăierea cărbunelui și pînă la încărcarea lui în vagoanele de cale ferată, să fie mecanizat, astfel încît să nu se ivească gîtuiri în cadrul procesului tehnologic. La unele locuri de muncă au fost introduse cratere cu mare capacitate de transport, dar tăierea cărbunelui se execută semimecanizat. Aceasta face ca timp îndelungat craterele să stea nefolosite. În alte locuri, cum ar fi la întreprinderea Derna-Tătăruș, unde transportul în subteran este mecanizat, nu s-au luat măsuri pentru mecanizarea operațiilor de la suprafață în măsura corespunzătoare mecanizării din subteran.

La mina Filipeștii de Pădure, unde s-a construit cu întîrziere instalația de sortare și însilozare, producția întreprinderii a fost din această cauză frînată, căci mijloacele din subteran permiteau extragerea unei producții cu cel puțin 30—40% mai mare. Pe viitor, atît conducerile întreprinderilor cît și oficiul mecanicului șef și direcția aprovizionării din minister vor trebui să aibă grijă ca la întocmirea planului de aprovizionare cu utilaje și mecanisme să se asigure o justă coordonare a mecanizării tuturor fazelor din procesele de producție. E necesar să se acorde mai multă atenție **micii mecanizări** prin care se pot obține multe progrese în mecanizarea complexă atît în subteran cît, mai ales, la suprafață, în depozitele de lemne, la halde, la rampele de încărcare și descărcare.

Pentru a da bune rezultate în producție, **utilajul minier** — care prin specificul său este folosit în condiții de umezeală, diferență de temperatură, expus loviturilor etc. — **trebuie temeinic întreținut și reparat.** În cele mai multe întreprinderi carbonifere nu se întocmesc însă de către mecanicii-șefi grafice de revizii periodice ale utilajelor, sau în cazurile cînd se întocmesc ele nu sînt respectate. Uneori nici planurile de reparații capitale nu sînt îndeplinite, iar întreținerea curentă se face defectuos. Toate acestea duc la uzarea înainte de termen a unor utilaje, la scoaterea lor prematură din funcțiune.

Metodele înaintate trebuie larg răspîndite

Partidul și guvernul au cerut încă din 1952 — la consfătuirea muncitorilor mineri din industria carboniferă — conducerii Ministerului Industriei Cărbunelui să ia toate măsurile pentru **extinderea exploatării cărbunelui în abataje cu front lung**, de înaltă productivitate. Trebuie spus însă că unii conducători de întreprinderi carbonifere din Valea Jiului (Lonea, Petrila) socotesc că această metodă nu se poate extinde la minele lor, pentru că sînt presiuni foarte mari în abataj. Dacă conducerile tehnice ale întreprinderilor respective ar face un studiu temeinic în legătură cu dirijarea presiunilor și mărirea vitezei de avansare s-ar crea condiții pentru trecerea la abataje frontale pe scară largă.

Au existat și cazuri cînd acest sistem de lucru a fost introdus în unele mine fără a se asigura condițiile necesare. La mina Borumlaca din bazinul carbonifer Derna-Tătăruș, spre exemplu, s-a organizat un abataj frontal în prima parte a anului 1955. Conducerea întreprinderii nu a studiat presiunile din coperiș, nu a asigurat condițiile pentru mărirea vitezelor de înaintare și nici brațe de muncă suficiente, buna aprovizionare cu lemn pentru armare și nici vagonete goale. Aceste deficiențe au dus la dese întreruperi în producția abatajului și la slaba folosire a utilajului. Cînd în cea de-a doua parte a anului aceste deficiențe au fost înlăturate, abatajul a funcționat normal, realizîndu-se o viteză de 40 m. lunar, față de 12—14 m. cît se realiza înainte.

Una din principalele metode de muncă menite să ducă la sporirea simțitoare a producției de cărbune este **metoda sovietică a graficului ciclic.** Experiența a dovedit cu prisosință că productivitatea muncii obținută în unele abataje ciclizate în minele din Valea Jiului și de la Comănești, unde această metodă se aplică corect, întrece cu cel puțin 50% productivitatea realizată în abatajele neciclizate. În abatajele în care lucrează brigăzile de mineri conduse de Alexandru Muszta de la Lupeni și Vizi Andrei de la Vulcan, Costinaș Mircea de la Lonea și alții se obțin rezultate deosebite. Extinderea acestei metode de înaltă productivitate este însă cu totul nesatisfăcătoare. Lipsește în primul rînd preocuparea pentru studierea și răspîndirea experienței acumulate de brigăzile fruntașe. În vorbe mulți conducători de întreprinderi carbonifere și chiar conducătorii direcțiilor generale din minister se declară de acord că graficul ciclic este o metodă de înaltă productivitate, dar ei se rezumă adeseori numai la vorbe, iar aplicarea graficului ciclic la lucrările de înaintări și la abataje este pur formală. Îndreptarea acestei situații depinde în primul rînd de îmbunătățirea organizării muncii, de crearea condițiilor tehnico-organizatorice necesare. Nu se poate vorbi de o răspîndire largă a metodei graficului ciclic atît timp cît conducerile întreprinderilor miniere nu vor înlătura deficiențele în ce privește întocmirea unor ciclograme corespunzătoare locului de muncă, asigurarea unei aprovizionări ritmice cu materiale, energie, utilaje, piese de schimb și vagonete goale.

Organizarea unei producții ritmice neîntrerupte în întreprinderile carbonifere este condiționată în mare măsură și de executarea la timp a lucrărilor de pregătiri și deschideri. Sînt însă multe cazuri cînd nu se păstrează o justă corelație între lucrările de pregătire și deschideri, pe de o parte, și exploatarea normală a zăcămîntului de cărbune, pe de altă parte. La întreprinderea carboniferă Lonea din Valea Jiului, punîndu-se accent pe realizarea de moment a sarcinilor de producție, n-au fost executate la timp unele lucrări miniere — puțuri, galerii de deschidere etc. — ceea ce a dus la întîrzierea atacării unor abataje. În alte întreprinderi carbonifere s-au executat în schimb lucrări de pregătiri de deschideri care nu erau necesare decît peste un an sau chiar doi. Această stare de lucruri n-a contribuit oare într-o mare măsură la scăderea productivității muncii și la scumpirea prețului de cost?

Cadre la nivelul tehnicii

Introducerea în mine și folosirea cu bune rezultate a mașinilor și utilajelor de înaltă tehnicitate pun cu tărie necesitatea îmbunătățirii muncii de ridicare a calificării tehnice a minerilor. Prin grija partidului și guvernului, în industria cărbunelui a fost creată o largă rețea de școli tehnice, care au pregătit numeroase cadre de mineri. În afară de aceasta, mineri ca Haidu Iuliu, Erou al Muncii Socialiste, ca Alexandru Frățilă și Petre Secăruș de la Comănești, ca Bartha Eugen de la Lupeni, Kopetin Geza de la Lonea și mulți alții se preocupă îndeaproape de pregătirea de noi cadre de mineri, chiar la locurile lor de muncă. Numeroase brigăzi de mineri, fruntașe în producție, sînt calificate de Eroul Muncii Socialiste Haidu Iuliu. Experiența a dovedit că muncitorul cu înaltă calificare este un luptător dîrz pentru progresul tehnic, pentru folosirea mai bună a tehnicii în scopul sporirii productivității muncii.

În domeniul calificării însă există în industria cărbunelui lipsuri serioase. Conducerea Ministerului Industriei Cărbunelui și conducerile întreprinderilor carbonifere n-au pregătit cadre de muncitori mineri capabile să mînuiască cu pricepere tehnica nouă. Școlile S.F.U. de 6 luni, care au funcționat pînă nu demult, s-au dovedit necorespunzătoare pentru a pregăti mineri destoinici, stăpîni pe meserie. Fosta Direcție Generală a Rezervelor de Muncă, de care depindeau aceste școli, a recrutat multe elemente necorespunzătoare pentru munca la mine. La terminarea școlii un procent foarte redus dintre elevi rămînea în întreprinderile carbonifere. S-a ajuns astfel la situația că s-au cheltuit sume importante pentru formarea de noi cadre de mineri, dar rezultatele practice sînt mici. Desele schimbări, intervenite în alcătuirea brigăzilor de mineri, au creat serioase greutăți calificării la locul de muncă. Direcția de cadre din minister (director Gh. Volohov) a dovedit adeseori superficialitate în organizarea muncii de calificare a cadrelor.

În ultima vreme, Ministerul Industriei Cărbunelui a trecut la organizarea unor școli speciale cu o durată de 2 ani, care vor permite pregătirea unor mineri destoinici. Pentru obținerea unor rezultate bune trebuie ca conducerile întreprinderilor carbonifere să creeze în aceste școli condiții optime de învățătură, în așa fel ca viitorii mineri, cunoscînd bine meseria, să poată munci cu spor și, pe această bază, să-și îmbunătățească necontenit salariul, nivelul de trai, să îndrăgească munca în mină și să devină muncitori stabili. Conducerile întreprinderilor miniere trebuie să primească cu dragoste pe muncitorii care vor să se angajeze la lucru în aceste întreprinderi. Problemele condițiilor de viață ale minerilor — de la buna aprovizionare cu mărfuri industriale a rețelei comerciale și pînă la construcțiile de locuințe — trebuie să fie urmărite cu atenție de conducerile minelor.

În industria carboniferă **cercetările științifice**, care ar fi trebuit să meargă cu mult înaintea producției, au rămas, dimpotrivă, în urmă. Abia în anul 1953 s-a înființat în cadrul Ministerului Industriei Cărbunelui o unitate de cercetări; activitatea acesteia s-a axat însă mai mult pe cercetări în legătură cu prepararea cărbunelui, neglijîndu-se rezolvarea unor probleme mult mai urgente în legătură cu tehnica muncii în subteran. Nici secția științelor tehnice și chimice a Academiei R.P.R. n-a luat măsurile necesare pentru crearea unui colectiv de cercetători pentru problemele miniere. Numeroase probleme, cum ar fi tăierea în stratele de lignit, metode specifice pentru degazeificarea straturilor de cărbune cu metan, studiul dirijării presiunii coperișului, prepararea unor explosivi de siguranță pentru minele cu metan și multe altele așteaptă să fie rezolvate de oamenii de știință.

Documentele celui de-al dollea Congres al partidului precizează că rămînerea în urmă a industriei cărbunelui va trebui să fie lichidată, ajungîndu-se ca în 1960 producția de cărbune să atingă 11—11,6 milioane tone pe an.

Ridicarea activității de conducere a întreprinderilor carbonifere constituie o condiție esențială pentru sporirea producției de cărbune. În minele de cărbuni este cu desăvîrșire imposibilă o bună organizare a muncii fără o conducere concretă, în cunoștință de cauză. Mai sînt totuși directori de întreprinderi carbonifere ca Iosif Varias de la Caransebeș, Florea Cornel de la Filipeștii de Pădure, Tömlö Ludovic de la Derna-Tătăruș, care se preocupă într-o măsură insuficientă de însușirea temeinică a problemelor de conducere ale unei întreprinderi socialiste, de folosire a tehnicii și metodelor înaintate de muncă etc. E încă slabă inițiativa personală în muncă, se așteaptă ca sarcini care revin conducătorilor de întreprinderi să fie rezolvate de către direcțiile generale.

Succesul muncii în întreprinderile industriei carbonifere este legat în mare măsură de activitatea aparatului central al ministerului, unde sînt concentrate numeroase cadre de organizatori cu experiență, de ingineri și tehnicieni specialiști în exploatarea cărbunelui. Pînă în prezent corespondența formală, zecile de directive și scrisori constituie încă principala metodă de muncă a multora din direcțiile ministerului. La aceasta contribuie însă și multe instituții centrale care au sarcini de coordonare (Ministerul Finanțelor, Direcția Centrală de Statistică etc.) care cer ministerelor numeroase și variate situații. Hîrtiile sustrag de la activitatea vie, de zi cu zi, zeci și zeci de cadre tehnice, în primul rînd ingineri, conducători de sectoare care, în loc să îndrume pe mineri în mai buna folosire a tehnicii, să se ocupe de problemele legate de sporirea productivității muncii și de reducerea prețului de cost, sînt nevoiți să-și piardă o mare parte din timpul de lucru cu rezolvarea unor lucrări cu caracter administrativ.

Lichidarea rămînerii în urmă în industria cărbunelui depinde în mare măsură și de sprijinul pe care această ramură îl va primi din partea celorlalte ramuri ale economiei naționale. Întreprinderile din industria cărbune lui au întîmpinat în anii primului cincinal și mai întîmpină încă multe greutăți din partea unor ministere și organe economice. Ministerul Industriei Metalurgice și Constructiilor de Mașini, de pildă, a întîrziat livrarea unor mașini pentru industria carboniferă, cum ar fi mașinile de extracție, pompe pentru evacuarea apei, ventilatoare de mare capacitate, locomotive cu aburi și altele. În același timp întreprinderile acestui minister nu li vrează odată cu utilajele și setul respectiv de piese de schimb, în special piese pentru locomotive Diesel, lanțuri „Gall" pentru locomotive, transportoare, ciururi etc. Greutăți întîmpină întreprinderile carbonifere și din pricină că unitățile Ministerului Industriei Lemnului livrează cu mare întîrziere și în cantități insuficiente și uneori și de calitate necorespunzătoare lemnul pentru armare. Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice și-a făcut un obicei de a livra locomotivele electrice fără acumulatori de rezervă ceea ce face ca aceste locomotive să nu fie utilizate cu întreaga capacitate. Cel de-al doilea Congres al partidului a indicat ca în anii acestui cincinal să se obțină o creștere considerabilă a producției de cărbune prin extractia în cariere. Ministerul Construcțiilor execută lucrările de dezvelire de la cariera Rovinari cu multă încetineală, întîrziind astfel dezvoltarea producției de lignit. Cu aceeași încetineală construiește Ministerul Construcțiilor și locuințele pentru mineri. Pînă acum, din vina acestui minister a fost dat în folosință un număr mult mai mic de apartamente decît cel stabilit pentru primul cincinal.

O condiție esențială — organizarea la nivel înalt a întrecerii socialiste

Partidul ne învață că munca politică și organizatorică a organizațiilor de partid este temelia victoriilor în construcția noastră economică. Organizațiile de partid din regiunile miniere s-au preocupat într-o măsură insuficientă și n-au pus în centrul preocupărilor lor sporirea producției de cărbune.

Unele comitete regionale și raionale de partid în a căror rază de activitate există exploatări carbonifere, analizează activitatea întreprinderilor miniere dar iau hotăriri formale, care nu prevăd termene de înfăptuire și nici nu precizează cine anume răspunde în mod direct de traducerea lor în viață.

În fiecare întreprindere carboniferă, în fiecare sector de muncă în mină există ceva bun, înaintat, există brigăzi fruntașe, mineri fruntași în folosirea tehnicii noi, în calificarea cadrelor etc. Îndrumînd îndeaproape organele sindicale, făcînd recomandații potrivite conducerilor întreprinderilor respective, organizațiile de partid trebuie să fie factorul principal în răspîndirea, în cadrul întrecerii socialiste, a experienței înaintate. Nu este greu de înțeles cît de mult ar sălta producția de cărbune prin ridicarea masei lucrătorilor din mine la nivelul minerilor fruntași, prin antrenarea de către organizațiile de partid a fruntașilor în producție, la răspîndirea experienței înaintate. Partidul cheamă pe minerii vîrstnici să fie ei înșiși răspînditori ai experienței pe care au dobîndit-o în muncă, să se ocupe cu dragoste de creșterea tinerelor cadre de mineri capabili, care să cîștige bine, să se stabilească definitiv la întreprinderile carbonifere.

**Lipsurile manifestate în industria cărbunelui reflectă și

Schimbul de mesaje dintre N. A. Bulganin și D. Eisenhower continuă să stea în atenția opiniei publice mondiale

Stevenson: Ar fi mai bine ca S. U. A. să se laude cu o apropiere de pragul păcii decît de pragul războiului

MOSCOVA 7 (Agerpres). — Ziarul „Pravda" publică următoarea corespondență din New York intitulată „Declarația lui Stevenson":

Luînd cuvîntul la un miting al partidului democrat, care a avut loc în orașul Fresno (statul California), Adlai Stevenson, lider marcant al partidului democrat din S.U.A., a cerut să se examineze cu atenție propunerea sovietică cu privire la încheierea unui tratat de prietenie și colaborare între U.R.S.S și S.U.A.

Fără să-și ascundă atitudinea critică față de propunerea șefului guvernului sovietic și împărtășind unele argumente cuprinse în mesajul de răspuns din 27 ianuarie al președintelui Eisenhower, Stevenson s-a pronunțat totodată împotriva respingerii pripite a propunerii lui N. A. Bulganin, pentru ca „popoarele lumii" să nu interpreteze greșit politica externă a S.U.A.

In același discurs, Stevenson a declarat că „în timp ce noi ne lăudăm că sîntem în stare să dăm o contralovitură masivă și ne ocupăm timpul cu amenințări atomice, Rusia vorbește despre pace, comerț, prietenie, dezvoltare economică" și despre alte lucruri pe care popoarele din Asia sînt gata să le asculte.

Totodată Stevenson a condamnat guvernul S.U.A. pentru lipsă de tact și de răspundere în problemele politicii externe. „Un exemplu foarte viu al imprudenței, a spus el,... este după părerea mea recenta declarație a secretarului Departamentului de Stat, Dulles, publicată în paginile unei reviste în care el ținea să braveze cu deosebita lui capacitate de a zăngăni armele și de a amenința cu bomba atomică... Dacă guvernul Eisenhower are de gînd să continuie să se laude, ar fi mai bine să se laude cu o apropiere hotărîtă de pragul păcii decît de pragul războiului".

Critica pe care Stevenson o face metodelor practicate de diplomația americană, precum și sfatul lui de a studia cu atenție propunerea Uniunii Sovietice cu privire la încheierea unui tratat de prietenie între U.R.S.S. și S.U.A., nu sînt deloc întîmplătoare. Stevenson este unul din eventualii candidați la postul de președinte din partea partidului democrat la apropiatele alegeri care urmează să aibă loc în noiembrie a.c. în S.U.A. Din declarația lui reiese că el găsește necesar pentru obținerea voturilor alegătorilor să țină seama într-o oarecare măsură de năzuința lor spre pace și îmbunătățirea relațiilor sovieto-americane.

Ziare vest-germane: O dovadă de bunăvoință ar fi hotărîrea de a elibera Germania de alianțe

BONN 7 (Agerpres). — Opinia publică din Republica Federală Germană acordă mult interes schimbului de mesaje dintre N. A. Bulganin și D. Eisenhower.

Apelul adresat de N. A. Bulganin președintelui D. Eisenhower a primit aprobarea unei părți a cercurilor burgheze din Republica Federală Germană, în timp ce răspunsul președintelui S.U.A. a stîrnit oarecare dezamăgire în aceste cercuri. Părerea lor și-a găsit oglindirea printre altele în paginile ziarului „Gesammtdeutsche Rundschau", organul partidului popular german condus de Gustav Heineman. Acest ziar scrie că invocarea Cartei Organizației Națiunilor Unite de către Eisenhower în răspunsul său constituie „mai degrabă un subterfugiu decît un răspuns".

Ziarul „Die andere Zeitung" critică de asemenea poziția S.U.A. Eisenhower, scrie ziarul, spune „nu" cerînd ca Uniunea Sovietică să-și dovedească întîi bunăvoința. El a amintit de unificarea Germaniei pe calea unor alegeri libere, dar nu a amintit de pactul Atlantic care, extinzîndu-se asupra Germaniei occidentale, a creat piedici în calea unificării ei. O dovadă de „bunăvoință" ar fi hotărîrea de a elibera Germania de alianțe. Și această dovadă nu se poate cere numai Răsăritului, ea trebuie făcută și de Apus.

Noi, germanii, scrie „Die andere Zeitung" în încheiere, știm ce ne amenință dacă încordarea se va agrava... Avem toate motivele să studiem foarte atent declarația care a fost publicată la Praga de către statele membre ale pactului de la Varșovia. Ea propune crearea unui sistem european de securitate cu participarea S.U.A. și a Uniunii Sovietice. Această declarație a reinoit planul inițial al lui Eden referitor la o zonă largă demilitarizată și controlată reciproc în Europa centrală, zonă care trebuie să cuprindă ambele părți ale Germaniei. In acest fel ea ar putea să constituie un prim pas spre retragerea Germaniei din blocurile militare. Dacă se va ivi posibilitatea de a contribui la destinderea încordării și de a crea premize pentru unificarea pașnică a Germaniei, politicienii germani nu trebuie să se teamă să spună „Da", numai pentru că Eisenhower a spus „Nu".

„Free Press Journal" (India): Este necesar ca Occidentul să dea dovadă de sinceritate

DELHI 7 (Agerpres). — TASS Comentînd noul mesaj al lui N. A. Bulganin adresat președintelui D. Eisenhower, ziarul indian „Free Press Journal" scrie într-un articol de fond:

„Cel de-al doilea mesaj al primului ministru rus adresat președintelui Americii face necesar ca Occidentul să dea dovadă de sinceritate. Consimțind să încheie tratate separate de prietenie cu marile puteri occidentale, Rusia înlătură suspiciunile că ar urmări scindarea Occidentului". Ziarul scrie în continuare: „Argumentele lui Eden, care încearcă să justifice politica de respingere a propunerilor Rusiei cu argumentul că tratatul anglo-rus a fost denunțat de Rusia, nu are nici un temei. Țările neutre nu au considerat niciodată că crearea organizației N.A.T.O. și includerea în acest pact a Germaniei occidentale ar fi un mijloc fericit de a contribui la cauza păcii. Denunțarea tratatului anglo-rus și crearea grupului de state semnatare ale tratatului de la Varșovia nu dovedesc decît că Uniunea Sovietică și prietenii ei privesc întreaga concepție a N. A. T. O. ca făcînd parte dintr-un plan provocator. Țările din Asia găsesc că această calificare a N.A.T.O. este deosebit de justă dacă se ține seama de insistența blocului anglo-american în ce privește pactul de la Bagdad".

Primirea de către V. M. Molotov și A. I. Mikoian a mareșalului Ciu De

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS La 7 februarie, V. M. Molotov, primvicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S., l-a primit pe mareșalul Ciu De, vicepreședintele R. P. Chineze, și persoanele care-l însoțesc.

V. M. Molotov și mareșalul Ciu De au avut o convorbire caldă și prietenească.

La 7 februarie, A. I. Mikoian, primvicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., l-a primit pe mareșalul Ciu De, vicepreședintele R. P. Chineze, și persoanele care-l însoțesc.

—o—

Mesajul trimis lui V. M. Molotov de ministrul de Externe francez

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS Recent V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., l-a primit pe M. Dejean, ambasadorul Franței în U.R.S.S., care i-a înmînat un mesaj personal din partea lui Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Franței.

In legătură cu numirea sa ca ministru al Afacerilor Externe al Franței, dl. Pineau salută în mesajul său pe ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. și își exprimă dorința de a conlucra pentru întărirea păcii în Europa și în lumea întreagă.

V. M. Molotov l-a rugat pe ambasadorul Franței să transmită d-lui Pineau mulțumirile sale pentru salut și și-a exprimat speranța că va colabora cu succes cu dl. Pineau în interesul întăririi păcii și îmbunătățirii continue a relațiilor franco-sovietice.

—o—

Rezoluția C. C. al P.C. din India în problema reorganizării statelor

DELHI 7 (Agerpres). — TASS Intre 30 ianuarie și 3 februarie a avut loc plenara Comitetului Central al Partidului Comunist din India care a examinat situația ce s-a creat în urma propunerii cu privire la fuzionarea unor state.

După cum s-a mai anunțat, cel de-al IV-lea Congres al partidului a fost fixat pentru 8 martie. Totuși, luînd în considerație că în această perioadă organele legislative ale statelor și parlamentul vor discuta, probabil, propunerea cu privire la reorganizarea statelor, C.C. al P.C. din India a hotărît să amîne congresul, pentru 19 și 29 aprilie la Palghata (regiunea litoralului Malabar).

In problema reorganizării statelor C.C. al Partidului Comunist din India a adoptat o rezoluție în care se pronunță în favoarea creării statelor, exclusiv pe baza limbii vorbite de populație, și împotriva creării statelor cu o populație vorbind mai multe limbi.

—o—

Foști membri ai partidului laburist englez s-au înscris în partidul comunist

LONDRA 7 (Agerpres). — 22 de foști membri ai partidului laburist, care s-au înscris recent în partidul comunist, au publicat în ziarul „Daily Worker" o declarație în care cheamă alți membri ai partidului laburist să le urmeze exemplul. Din acest grup fac parte 8 foști conducători ai organizațiilor din Hallifax și Yorkshire ale partidului laburist. Restul sînt reprezentanți ai organizațiilor laburiste din regiunile muncitorești ale țării. In apel se subliniază că înscrierea fiecărui membru nou în partidul comunist înseamnă întărirea poziției forțelor de stînga din Anglia.

Interesul manifestat în Anglia față de apropiata vizită a conducătorilor sovietici în această țară

LONDRA 7 (Agerpres). — TASS Apropiata vizită a conducătorilor Uniunii Sovietice în Marea Britanie continuă să fie în centrul atenției opiniei publice engleze. Pe adresa ambasadei și reprezentanței comerciale a U.R.S.S. în Marea Britanie sosesc numeroase scrisori din partea unor Consilii municipale din Anglia, din partea a diferite organizații obștești, firme și persoane particulare. Autorii scrisorilor, dintre care un mare număr sînt adresate în mod direct președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, exprimă o profundă satisfacție în legătură cu apropiata vizită în Anglia a lui N. A Bulganin și N. S. Hrușciov și subliniază că conducătorii Uniunii Sovietice vor fi primiți cu cordialitate. Consiliile municipale dintr-o serie de orașe printre care Coventry, Bedlington, Glasgow, Northampton, Greenwich și altele invită în scrisorile lor pe conducătorii Uniunii Sovietice să viziteze orașele lor. „In numele cetățenilor și Consiliului Municipal din Northampton — scrie primarul acestui mare centru industrial — vă invit să vizitați acest străvechi oraș cînd veți sosi în țara noastră. Faptul că ați acceptat invitația de a vizita Anglia are o mare importanță. Ea este considerată de milioane de oameni din țările noastre ca un pas important pe calea stabilirii păcii în întreaga lume — această sarcină de cea mai mare importanță care stă astăzi în fața omenirii".

Comitetul Asociației ziariștilor străini din Londra îi roagă pe N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov să fie oaspeți de onoare ai adunării asociației.

Numeroase firme și societăți, printre care „Robert Asquith", „South Wales Switchgard", „G. Arthur Rank Organisation Limitated", au adresat scrisori în care îi invită pe N. A. Bulganin și N. S. Hrușciov să viziteze întreprinderile respective

Au fost primite, de asemenea, invitații din partea a numeroase sindicate, organizații studențești, sportive și a altor organizații din Londra, Glasgow, Cambridge.

Pentru dezvoltarea schimburilor culturale între Anglia și U. R. S. S.

Conferința de presă de la Londra a ministrului Culturii al U.R.S.S.

LONDRA 7 (Agerpres). — TASS La 7 februarie, înainte de a părăsi Londra pentru a se înapoia în patrie, ministrul Culturii al U.R.S.S., N. A. Mihailov, a organizat o conferință de presă la care au luat parte numeroși ziariști englezi și străini. Inainte de începerea conferinței de presă, în rîndurile reprezentanților presei s-a difuzat un comunicat în care se subliniază întrevederile lui N. A. Mihailov cu o serie de cunoscuți oameni politici și oameni ai culturii englezi s-au desfășurat într-o atmosferă prietenească și cordială.

In continuare, în comunicat se arată că s-a căzut în principiu de acord să aibă loc următoarele schimburi și vizite reciproce: vizite ale unor ingineri-electricieni, profesori universitari, schimb de reprezentanți ai universităților din Oxford și Moscova, de delegații de chirurgi, grupuri de muzicieni, de delegații în domeniul construcției de mașini și al învățămîntului tehnic, de delegații de custozi ai muzeelor.

Se va face un schimb de expoziții de arte plastice. Se proiectează organizarea unor festivaluri de filme și vizita în Uniunea Sovietică a Orchestrei filarmonice din Londra.

In stadiul de discuție se află chestiunile privind următoarele schimburi și vizite proiectate: Turneul ansamblului de balet al Teatrului „Covent-Garden" la Moscova și a Ansamblului de balet al Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S. la Londra; un turneu al Teatrului din Stratford la Moscova și al Teatrului Mare Academic de Stat din Moscova la Stratford. Se discută de asemenea eventuala plecare în Marea Britanie a Orchestrei simfonice a Filarmonicii din Leningrad.

N. A. Mihailov a răspuns apoi la întrebările ziariștilor.

★

LONDRA 7 (Agerpres). — TASS La 7 februarie, ministrul Culturii al U.R.S.S., N. A. Mihailov, a plecat pe calea aerului la Paris.

Declarația ministrului de Externe englez

OTTAWA 7 (Agerpres). — TASS transmite:

Luînd cuvîntul la 6 februarie la Ottawa, ministrul englez al Afacerilor Externe, Lloyd, a încercat să arate că lupta dusă de popoarele din țările coloniale și dependente pentru independență națională și suveranitate este rezultatul „ofensivei ideologice" și al „activității subversive a comunismului".

Ministrul englez al Afacerilor Externe a recunoscut că lupta pentru independență națională nu poate fi reprimată prin forța militară.

„Occidentul — a declarat el — trebuie să întîmpine această provocare nu numai prin măsurile militare..."

Lloyd a încercat să se apere împotriva criticii de colonialism, citînd ca exemplu țări ca Malaya și Cipru, unde — a susținut el — în urma politicii engleze au fost obținute „mari succese".

In încheiere Lloyd a subliniat totuși că observațiile sale la adresa „comunismului" „nu înseamnă că vrem să fim în permanență în relații de ostilitate cu rușii sau cu poporul chinez, nu înseamnă că nu sîntem gata să ducem tratative cu guvernele lor. Sperăm că va veni ziua cînd va începe o adevărată slăbire a încordării în relațiile dintre Est și Vest".

Consiliul de Securitate a recomandat admiterea Sudanului în O. N. U.

NEW YORK 7 (Agerpres). — TASS La 6 februarie a avut loc sub președinția lui A. A. Sobolev, reprezentantul Uniunii Sovietice, o ședință a Consiliului de Securitate la care a fost examinată cererea Sudanului de a fi admis în O.N.U.

Consiliul de Securitate a adoptat în unanimitate hotărîrea de a recomanda Adunării Generale să admită Sudanul în O.N.U.

Luînd cuvîntul pentru a motiva votul, Lodge, reprezentantul S.U.A., a depășit ordinea de zi aprobată a Consiliului de Securitate abordînd problema admiterii Japoniei în O.N.U și a „obstacolelor" care împiedică admiterea ei în această organizație.

După părerea lui Lodge, aceste „obstacole" constau în faptul că Uniunea Sovietică ar fi „blocat" admiterea Japoniei în O.N.U.

Răspunzînd la această declarație a lui Lodge, reprezentantul Uniunii Sovietice a arătat că delegația sovietică este gata să examineze problema admiterii în O.N.U. a Japoniei și a Republicii Populare Mongole, dacă membrii Consiliului consideră că au fost înlăturate greutățile care au împiedicat admiterea acestor două state în cadrul celei de-a zecea sesiuni a Adunării Generale, greutăți provocate de atitudinea obstrucționistă a cian kaișistului.

Incidente provocate de deputații poujadiști în Adunarea Națională franceză

PARIS 7 (Agerpres). — La 7 februarie a avut loc o ședință a Adunării Naționale franceze convocată pentru examinarea unor cereri de invalidare a mandatelor unora dintre deputați. Toate aceste cereri — relatează corespondentul agenției France Presse — privesc pe deputații din „Mișcarea Poujade".

După discuții, Adunarea Națională a hotărît să declare nul mandatul lui Bareylon, care fusese declarat ales în departamentul Bouches-du-Rhone. In locul său a fost declarat ales candidatul partidului socialist.

După cum relatează corespondentul agenției France Presse, această hotărîre a Adunării Naționale a dat naștere „unor incidente destul de vii". Deputații poujadiști au depus o cerere de interpelare în scopul de a crea o diversiune și de a amîna discutarea cererilor cereri de invalidare. Această cerere a deputaților poujadiști a fost respinsă de Adunarea Națională cu 408 voturi contra 121.

Urmărind să împiedice discutarea cererilor cereri de invalidare a mandatelor, unul din deputații „Mișcării Poujade" s-a urcat la tribuna Adunării Naționale și, după cum subliniază France Presse, pentru a ține în loc ședința, a început citirea constituției Republicii Franceze, articol cu articol.

După cum arată corespondentul agenției, deputații au reacționat cu indignare cerînd deputatului poujadist să înceteze cu practicile obstrucționiste. A fost necesară intervenția președintelui Adunării Naționale, pentru ca deputatul poujadist să părăsească tribuna.

După aceasta, ședința Adunării Naționale a fost suspendată urmînd ca ea să fie reluată la 8 februarie.

Acțiuni polițiste împotriva secretariatului F. S. M. din Viena

VIENA 7 (Agerpres). — TASS In seara zilei de 6 februarie autoritățile polițienești din Austria au pătruns prin surprindere în clădirea în care își are sediul secretariatul Federației Sindicale Mondiale. Potrivit datelor preliminare, la acest atac au participat peste 60 de polițiști.

Funcționarii Federației Sindicale Mondiale au fost invitați să părăsească sediul în timp de 15 minute. Localul a fost ocupat de polițiști, iar apoi sigilat și pus sub pază. Intrarea funcționarilor F.S.M. în local este interzisă.

—o—

Protestul Biroului C. G. T. din Franța și al secretariatului C. G. L. din Italia

PARIS 7 (Agerpres). — Intr-un comunicat dat publicității, Biroul Confederației generale a muncii (C.G.T.) din Franța anunță că a adresat un energic protest guvernului austriac în urma interzicerii activității F.S.M. pe teritoriul austriac.

ROMA 7 (Agerpres). — Secretariatul Confederației Generale a Muncii (C.G.L.) din Italia a dat publicității o declarație de protest împotriva hotărîrii Ministerului Afacerilor Interne Austriei de a interzice activitatea secretariatului Federației Sindicale Mondiale pe teritoriul Austriei.

—o—

Puternică indignare în Cipru în urma uciderii unui elev de către trupele britanice

NICOSIA 7 (Agerpres).

La 6 februarie, trupele și poliția britanică au atacat o demonstrație a elevilor de la școala greacă din Famagusta (Cipru).

In comunicatul oficial, publicat de autoritățile militare britanice, se recunoaște că trupele au deschis focul împotriva manifestanților, ucigînd un elev.

După cum relatează agențiile de presă occidentale, știrea uciderii elevului cipriot a trezit o puternică indignare în rîndul populației insulei. La 7 februarie, peste 200 de muncitori ciprioți de la șantierele militare britanice din Famagusta au declarat grevă în semn de protest împotriva uciderii tînărului cipriot. Docherii din portul Famagusta au refuzat de asemenea să mai lucreze. Toate magazinele din Famagusta au rămas închise în semn de doliu.

—o—

SCURTE ȘTIRI

CAIRO. La 7 februarie s-a înapoiat la Amman, venind din Irak, Samir El-Rifai, primul ministru al Iordaniei.

Inainte de a părăsi Irakul, Rifai a subliniat din nou că Iordania nu se va alătura pactului de la Bagdad și altor grupări militare din Orientul apropiat și că Iordania va accepta orice ajutor financiar pe care i-l vor putea oferi țările arabe.

WASHINGTON. Potrivit agenției Reuter, la 8 februarie a.c. vor începe la Washington convorbirile între reprezentanții Statelor Unite, Angliei și Franței cu privire la Orientul apropiat și mijlociu.

BONN. Primul ministru italian Segni și ministrul italian al Afacerilor Externe, Martino, au sosit la 6 februarie în capitala R. F. Germane pentru a discuta cu reprezentanții cercurilor conducătoare vest-germane probleme legate de adaptarea economiei celor două țări la cerințele pactului atlantic.

MOSCOVA. Guvernul U.R.S.S. și guvernul Olandei au căzut de acord ca o escadră de nave militare sovietice să viziteze portul Rotterdam și în același timp o escadră de nave militare olandeze să viziteze Leningradul.

CASABLANCA. In cursul acestei săptămîni sultanul Marocului va pleca în Franța în fruntea unei delegații marocane care va duce tratative cu guvernul francez în vederea acordării independenței Marocului.

NEW YORK. Potrivit statisticilor publicate de serviciile Organizației Națiunilor Unite, în 1954 populația globului se ridica la 2.655.000.000 locuitori. Pe continente ea se repartiza în modul următor: Asia — 1.451.000.000; Europa (fără Uniunea Sovietică)—407.000.000; Uniunea Sovietică — 214.500.000; Africa — 214.000.000; America de Nord — 233.000.000; America de Sud — 121.300.000; Oceania — 14.200.000.

SPECTACOLELE DE AZI

TEATRE: BOEMA (orele 19.30) — Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.; LILIACUL — Teatrul de Stat de Operetă; TREI SURORI — Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Comedia); GAITELE — Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Studio); MAȘENKA — Teatrul Armatei (sala Magheru); FINTINA BLANDUZIEI — Teatrul Armatei (sala din Calea 13 Septembrie); DON CARLOS — Teatrul Municipal; HOȚII (orele 19) — Teatrul Tineretului; JOCUL DRAGOSTEI ȘI AL INTIMPLARII (orele 20) — Teatrul Muncitoresc C.F.R.-Giulești; CU DRAGOSTEA NU-I DE GLUMIT (orele 19.30) — Ansamblul de Estradă al R.P.R. (sala din Calea Victoriei nr. 174); SPECTACOL EXCEPȚIONAL — Circul de Stat.

CINEMATOGRAFE: VAGABONDUL — Patria, Vasile Alecsandri, Elena Pavel, Gh. Doja, Al. Sahia, Donca Simo, Vasile Roaită; TATA MAMA BONA ȘI EU — Magheru, Filimon Sîrbu, Flacăra, Moșilor, N. Bălcescu; ALI BABA ȘI CEI 40 DE HOȚI — Republica, București, T. Vladimirescu; POVESTE NETERMINATĂ — Infrățirea între popoare, 23 August, Volga; TAUNUL — Victoria; INSULA FĂRĂ NUME — Lumina; RIO ESCONDIDO — I. C. Frimu, Mioriția; FESTIVALUL TINERETULUI DE LA VARȘOVIA. CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE MOTOCROS 1955 — Maxim Gorki; PE BARICADĂ — Cultural; ALARMA IN MUNȚI ȘI ȘURUBUL LUI MARINICA — Central, Arta; ACTUALITATEA IN IMAGINI, FESTIVALUL TINERETULUI DE LA VARȘOVIA, VINATORII DE TIGRI — Timpuri Noi; MELODIA PIERDUTĂ — Tineretului; ZVAPĂIATA — 8 Martie; CADEREA EMIRATULUI — Grivița; BANCNOTA DE 1.000.000 LIRE STERLINE — Unirea; PRINȚESA MARY — C. David; GIUSEPPE VERDI — Munca; VINATOAREA DE CRĂBI — Carpați; DOMNIȘOARA DE SCUDERI — Ilie Pintilie; LECȚIA VIEȚII — Popular; SOLDATUL IVAN BROVKIN — M. Eminescu; STELE PE ARIPI — 1 Mai, Libertății; INCERCAREA FIDELITĂȚII — 8 Mai; JAN HUS — Rahova; N-A DANSAT DECÎT O VARĂ — Gh. Coșbuc; EI AU COBORÎT DIN MUNȚI — Olga Bancic; SEARA DE PETRECERE — Aurel Vlaicu, Al. Popov.

Respingerea unei note a Departamentului de Stat al S. U. A.

Comunicatul Ministerului Afacerilor Externe al R. P. Ungare

BUDAPESTA 7 (Agerpres). — MTI transmite:

Ministerul Afacerilor Externe al R.P.Ungare a dat publicității următorul comunicat:

La 3 februarie 1956, Departamentul de Stat al S.U.A. a remis legației Republicii Populare Ungare din Washington o notă redactată într-un ton insolent. Nota protestează împotriva recentei condamnări a unor cetățeni unguri vinovați de spionaj în favoarea unei puteri străine.

Avînd în vedere tonul calomnios al acestei note, care insultă grav poporul ungar și guvernul său, reprezentînd un amestec grosolan în treburile interne ale Ungariei, Ministerul Afacerilor Externe al R.P. Ungare nu a transmis-o guvernului său, ci a restituit-o legației americane din Budapesta.

Conferința de presă a lui Dulles

NEW YORK 7 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul din Washington al agenției United Press, în cadrul unei conferințe de presă, secretarul de stat, Dulles, a menționat că președintele Eisenhower studiază cu atenție al doilea mesaj al lui N. A. Bulganin „pentru a clarifica care poate fi baza unui schimb pozitiv de păreri".

Dulles s-a referit apoi la nota adresată de guvernul sovietic guvernului S.U.A. la 4 februarie. El a încercat să justifice lansarea de „baloane propagandistice" care ar fi efectuată de organizații particulare. Dulles a declarat de asemenea că au fost lansate cîteva mii de baloane deasupra Statelor Unite, Canadei, Alaskăi și Europei occidentale. Aceste baloane au zburat la mare înălțime. El a afirmat că nu ar exista nici un cod internațional care să reglementeze spațiul aerian la o înălțime atît de mare, dar că Statele Unite s-ar pronunța pentru studierea acestei probleme din punct de vedere juridic dacă s-ar face o propunere în acest sens la O.N.U. sau în oricare organizație internațională.

Baloane de fabricație americană au căzut pe teritoriul Albaniei

TIRANA 7 (Agerpres). — A.T.A. Presa albaneză a publicat un comunicat al Agenției Telegrafice Albaneze în care se spune că în ultima vreme deasupra teritoriului R. P. Albania au apărut baloane aeriene de fabricație americană, lansate de pe teritoriul Germaniei occidentale. Baloanele sînt umplute cu un gaz exploziv, conțin manifeste cu caracter provocator și aparataj pentru observații și fotografieri. Cîteva din aceste baloane au căzut pe teritoriul albanez.

In comunicat se arată că Ministerul Afacerilor Externe a adresat secretarului general al O.N.U. un protest în care cere ca O.N.U. să întreprindă demersurile necesare pe lîngă guvernul american pentru ca asemenea acțiuni să nu mai aibă loc în viitor.

Corespondență telefonică

După sosirea noului prim-ministru francez la Alger

de GEORGES SORIA
corespondentul „Scînteii" la Paris

Insoțit de doi membri ai guvernului său, Guy Mollet a părăsit la 6 februarie Parisul plecînd spre Alger, unde va rămîne timp de două sau trei săptămîni pentru a studia pe teren datele problemei algeriene.

Această călătorie, cu care noul prim ministru a ținut să-și inaugureze guvernarea, arată, prin ea însăși, importanța și urgența deosebită pe care problema algeriană a căpătat-o în complexul politic francez. In timp ce în ultimele luni, sub guvernul Edgar Faure, miniștri și personalități oficiale proclamau că „rebeliunea" din Algeria va fi „zdrobită" în scurtă vreme, astăzi majoritatea ziarelor burgheze franceze, de la „Paris Presse" pînă la „l'Express", publică hărți cu operațiunile militare, din care oricine își poate da seama ce teritorii imense sînt controlate de partizani. Aceleași ziare care, pînă de curînd, evaluau forțele algeriene organizate la cîteva sute de oameni, dau acum cifra de 15.000 de oameni înarmați și dezvăluie că aproape jumătate din efectivul armatei franceze este angajat în Africa de nord. Cronicile militare, care apar acum cu regularitate în ziare, analizează operațiunile duse de patrioții algerieni înarmați și descriu mijloacele cu care populația locală îi sprijină pe aceștia. Pe scurt, acum iese la iveală inutilitatea a tot ce a fost întreprins de serviciile oficiale în încercările lor de a ascunde opiniei publice franceze și mondiale situația mizeră a poporului algerian și amploarea luptei sale de eliberare.

Dintre teritoriile coloniale franceze din Africa de nord, Algeria are situația cea mai proastă. In Algeria trăiesc aproape 10 milioane de oameni dintre care majoritatea se ocupă cu agricultura. Dar 55% din suprafața arabilă a țării aparține societăților coloniale franceze. In bogatele exploatări miniere ale Algeriei situația e asemănătoare. 60% din extracția de minereu de fier aparține companiilor franceze. Producția de săruri de fosfor se află de asemenea în mîinile colonialiștilor. Șomajul bîntuie cu furie în țară. Aproximativ 1,5 milioane oameni nu au de lucru. Starea sănătății populației este deosebit de grea. Procentul bolnavilor de tuberculoză este de patru ori mai mare ca în Franța. Abia la 10.000 de algerieni există un medic. 81 la sută din numărul copiilor de vîrstă școlară nu pot învăța carte. Iată unde duce colonialismul!

Situația Algeriei a fost complicată și agravată de rolul pe care această țară, împreună cu vecinele ei, Tunisul și Marocul, a început să-l joace, după cel de-al doilea război mondial, în planurile strategice ale pactului agresiv nord-atlantic.

Africa de nord este considerată de cercurile imperialiste o regiune strategică importantă și o sursă de materii prime strategice. In ultimii ani, S.U.A. au construit aici numeroase baze aeriene. De asemenea, monopolurile americane s-au străduit încă din timpul războiului să ocupe poziții cheie în economia Algeriei. Obținînd includerea Algeriei în „planul Marshall" și folosindu-se de așa-zisul „plan de patru ani pentru înzestrarea Africii de nord" și de „planul de ajutorare a țărilor slab dezvoltate", monopolurile americane și-au subordonat bănci și trusturi franceze și și-au întărit poziția în importul Algeriei.

Cercurile imperialiste americane nu sînt străine de evenimentele care au loc acum în această regiune. Acordînd ajutor colonialiștilor francezi, imperialiștii americani urmăresc totodată să pună mîna definitiv pe teritoriile franceze din Africa. Ziarul parizian „Combat" a scris cu amărăciune: „In Indochina, Franța este atacată zilnic de protejații prietenilor noștri americani. In Africa, greutățile noastre cresc în urma poziției cel puțin dubioase a unor cercuri americane".

In ajunul călătoriei primului ministru Guy Mollet în Algeria, colonialiștii au amenințat fățiș în ziarele lor că vor pregăti o „primire urîtă" miniștrilor francezi care vor veni de la Paris.

Acestei campanii de instigare șovină, colonialistă și fascizantă, i s-a alăturat fățiș mișcarea poujadistă, care se manifestă tot mai mult ca un detașament de șoc al reacțiunii franceze. Poujade a invitat pe comercianții francezi din Alger să-și închidă prăvăliile, în semn de protest, în ziua sosirii primului ministru Guy Mollet.

Roadele acestei campanii de atîtare n-au întîrziat să se arate. In cursul zilei de luni, cu prilejul sosirii lui Guy Mollet, și după aceea, s-au desfășurat în orașul Alger violente manifestații organizate de colonialiști. In cursul acestor manifestații a fost îndeosebi huiduit numele generalului Catroux, care fusese desemnat de președintele Consiliului de Miniștri pentru a ocupa postul de ministru-rezident al Algeriei. Colonialiștii nu iartă generalului Catroux faptul că s-a pronunțat, în ultimele luni, atît pentru reîntoarcerea sultanului Mohammed Ben Iussef pe tronul Marocului, cît și pentru rezolvarea problemei algeriene pornindu-se de la recunoașterea „personalității algeriene".

Manifestațiile organizate și finanțate de marii colonialiști francezi au avut ca rezultat demisia generalului Catroux, fapt anunțat de președintele Consiliului de Miniștri într-un discurs radiodifuzat imediat după sosirea sa la Alger. Dînd înapoi în fața amenințărilor proferate la adresa generalului Catroux, Guy Mollet a acceptat demisia acestuia, care încetează astfel de a mai fi ministru-rezident al Algeriei.

Se pune acum întrebarea: ce va face noul șef al guvernului? Se va lăsa antrenat de ultracolonialiști, al căror scop unic este continuarea unui război sîngeros și ruinător, sortit ca și cel din Indochina să ducă numai la masacre de nevinovați și la poveri financiare insuportabile pentru țară? Sau, dimpotrivă, va asculta glasul rațiunii și al intereselor naționale franceze, care cer ca o soluție negociată a problemei algeriene să intervină în cel mai scurt timp în cadrul Uniunii franceze?

Numai viitorul va arăta ce alegere va face noul șef al guvernului francez. Ceea ce se poate spune pînă acum, în afară de faptul că el a acceptat demisia generalului Catroux și că s-a lăsat deci intimidat de violențele ultracolonialiștilor, este că limbajul întrebuințat de președintele Consiliului, Guy Mollet, înainte de plecarea sa în Algeria, constituie un progres cert față de acela întrebuințat de miniștrii și demnitarii francezi dinaintea lui, care afirmau cu încăpățînare că „Algeria este o provincie franceză". In cursul ultimelor zile președintele Consiliului a recunoscut în adevăr necesitatea unor tratative, a unei confruntări, a unei discuții. El a rechemat de la Alger pe guvernatorul general Jacques Soustelle, mai mult sau mai puțin legat de clica ultracolonialiștilor care se pronunță pentru „integrarea" Algeriei la Franța și pentru teza represiunii pînă la capăt. Insfîrșit, trebuie ținut seama că, în ciuda amenințărilor ultracolonialiștilor, Guy Mollet a plecat totuși la Alger.

In măsura în care Guy Mollet își va respecta angajamentul luat în cursul campaniei electorale, acela de a face totul pentru „încetarea războiului în Africa de nord și pentru întoarcerea imediată în Franța a tinerilor soldați care au fost trimiși acolo", el va putea conta pe sprijinul ferm al tuturor francezilor iubitori de patrie, pace și libertate.

Părerea tuturor acestor francezi a fost exprimată încă odată de numeroși reprezentanți ai poporului francez în întrunirea care a avut loc duminică, la Montreuil. In această zi de luptă pentru pace în Algeria și pentru tratative, reprezentanții cei mai autorizați ai diferitelor pături sociale din Franța au declarat că nimic nu este mai urgent în acest moment pentru poporul francez decît unirea forțelor sale într-o acțiune viguroasă pentru a pune capăt sîngeroasei aventuri algeriene.

Lupta oamenilor muncii din țările capitaliste

Solidaritatea muncitorilor americani cu greviștii de la „Westinghouse Electric Corporation"

NEW YORK 7 (Agerpres). — De aproape patru luni în S.U.A. continuă greva celor 55.000 de muncitori de la 40 de uzine ale societății „Westinghouse Electric Corporation".

Numeroase sindicate s-au declarat solidare cu muncitorii greviști de la societatea „Westinghouse Electric Corporation". Federația muncii din Chicago a declarat că sprijină această grevă iar comitetul executiv al Federației muncii din statul Illinois s-a pronunțat în sprijinul revendicărilor muncitorilor de la Westinghouse.

La Chicago a avut loc o manifestație a muncitorilor în semn de solidaritate cu greviștii.

Greva docherilor australieni continuă

MELBOURNE 7 (Agerpres). — După cum relatează agențiile occidentale de presă, greva docherilor australieni continuă. Armatorii au respins propunerile de compromis ale docherilor cu privire la salarii. Agenția Reuter anunță că în urma grevei aproape 200 de vapoare se află imobilizate în porturile australiene.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.61.00. — Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".